

KURIER Popularny

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Rok III Nr 42 (471)

Łódź środa 12 lutego 1947 r.

CENA 2 ZŁ

Kampania rewizjonistyczna w Italii Manifestacje faszystowskie w 24 godz. po podpisaniu traktatu

RZYM. (PAP). Jak wynika z deklaracji, złożonej przez premiera włoskiego de Gasperi na posiedzeniu zgromadzenia ustawodawczego, Włosi w okresie dzielącym podpisanie traktatu od ostatecznej ratyfikacji będą starali się uzyskać pewne złagodzenie warunków pokojowych ze strony poszczególnych sygnatariuszy.

Elementy szowinistyczne, faszysty i monarchiści, wykorzystali chwilę podpisania traktatu pokojowego dla inscenizowania wielkich manifestacji. Reakcyjni studenci zorganizowali pochód, który posuwał się ulicami Rzymu, niosąc pochodnie i transparenty z napisami „niech żyje marynarka królewska”. Studenci śpiewali pieśni faszystowskie i usunęli z grobu nieznanego żołnierza wieniec ze wstęgą w kolorach amerykańskich złożony przed kilkoma dniami przez ambasadora Stanów Zjednoczonych.

Na ulicach Rzymu doszło do bijatyk między Włochami, a żołnierzami wojsk alianckich.

Przed gmachem delegacji jugosłowiańskiej demonstrowała grupa prowokatorów faszystów

skich, starając się wdrzeć do wnętrza budynku i usunąć choroągiew o barwach republiki jugosłowiańskiej.

Zawezwane oddziały policji udaremniły ten zamiar.

Prasa prawicowa daje gwałtowny upust swoim uczuciom szowinistycznym, nazywając traktat pokojowy „dyktandem, krzywdą i niebezpieczeństwem dla pokoju światowego”.

Monarchistyczne pismo „Italia Nuova” oraz niektóre dzienniki prawicowe wyszły w obwódkach żalobnych.

Prasa postępową socjalistyczna i komunistyczna piętnuje ekscesy faszystów i monarchistów, podkreślając, iż ci sami ludzie, którzy byli przyczyną nieszczęścia Włoch, konamują serią niepożytecznych prowokacji

Pisma demokratyczne podkreślają, że ciężkie warunki traktatu pokojowego są konsekwencją awanturniczej polityki faszystowskiej. Tylko Włochy naprawdę demokratyczne, oczyszczone z resztek faszystów, będą mogły liczyć na sympatie innych państw demokratycznych i być może — na złagodzenie niektórych postanowień traktatu.

Komisja ONZ urzęduje

a rząd grecki przyspiesza decyzje w sprawie wyroków śmierci na powstańców

MOSKWA. (PAP). Agencja TASS donosi z Aten, że od czasu przyjęcia przez parlament grecki prawa o wprowadzeniu stanu wyjątkowego w całym kraju ustanowiono sądy doraźne.

120 osób już zostało rozstrzelanych na podstawie wyroków sądów doraźnych i 43 partyzantów oczekuje w więzieniu na wykonanie wyroku. Od czasu przy-

bycia do Grecji komisji ONZ sądy doraźne przyspieszyły swoje prace.

Wszystkie organizacje demokratyczne wystosowały do komisji ONZ wezwania z prośbą o uzyskanie od rządu greckiego odroczenia wykonania egzekucji.

Związek kobiet z wyższym wykształceniem w Grecji zwrócił uwagę komisji ONZ iż wśród wojsk rządowych na terenie Tracji znajduje się wielu członków dawnych band, które współpracowały z Niemcami.

W wielu wypadkach egzekucje odbywają się przed upływem przewidzianego prawnie terminu. Adwokaci greccy również wystosowali petycję do komi-

misji ONZ z prośbą o poparcie żądań odroczenia wszystkich egzekucji.

Niektórzy członkowie komisji ONZ wyrazili pogląd, iż rząd grecki, przyspieszając wykonanie wyroków śmierci, chce zatrzeć ślady popełnionych przestępstw. Przeprowadzając liczne aresztowania, rząd grecki stara się utrudnić pracę komisji śledczej ONZ.

Delegacja duńska w Londynie

LONDYN. (PAP). Przybyła tu delegacja duńska, która na konferencji zastępców ministrów Spraw Zagranicznych udzieli wyjaśnień na temat memorandum duńskiego w sprawie Niemiec

Nasze stanowisko

Kiedy się czyta w komunikacie prasowym opis ceremonii, związanej z podpisaniem traktatów pokojowych z satelitami Niemiec; kiedy się słucha wielkich słów o pokoju, o nadziejach na przyszłość, jakie są wypowiedziane w związku z uroczystościami — trudno nie zawrócić pamięcią w przeszłość.

Czynimy to nie poto, aby na nowo wskrzesić obrazy zniszczeń i przywoływać przed oczy Czytelników te przejawy barbarzyństwa, jakich byliśmy świadkami w okresie wojny. I choć nigdy nie zdołamy wypowiedzieć słowem tego, co zamknięte jest w przeżyciach Polaków w okresie okupacji — zdecydowaliśmy jako naród nie kierować się w stosunku do Niemców i ich satelitów uczuciem zemsty, ale typowym dla naszego sposobu myślenia — poczuciem sprawiedliwości i słuszności, wynikającej z celów, jakie postawiła sobie ludzkość, podejmując obronną walkę.

Różnice poglądów wśród narodów demokratycznych na to, co jest słuszne, były po wojnie stosunkowo duże. Fakt ten stał się przyczyną długotrwałych rozmów, szczegółowego badania każdego zagadnienia. Porozumienie zostało wreszcie osiągnięte. Myśl przewodnia, jaka towarzyszyła rozmowom, przeradzała się niejednokrotnie w przewlekłe spory, da się streścić w obawach przed ponowną agresją, obawach wyrażanych przez te kraje, które w czasie tej wojny zostały napadnięte. — I chociaż traktaty pokojowe dla satelitów Niemiec były rezultatem kompromisu między wielkimi mocarstwami i musiały uwzględnić postulaty np. Stanów Zjednoczonych — kraju, znajdującego się na drugiej półkuli, a kierującego się tylko własnym doraźnym interesem — tym niemniej jednak te zobowiązania, jakie zostały ustalone, traktujemy dziś jako osiągnięcia na drodze pokojowej stabilizacji świata.

To też naszą największą troską w polityce zagranicznej winna być dbałość o szanowanie traktatów pokojowych, szczególnie przez te państwa, które stały się zarzewiem wojny. Te ciężary, jakie muszą w związku z tym stanem rzeczy ponosić, powinny stać się szkołą wychowawczą, która im wskaże i nauczy ich demokratycznych form współżycia z innymi narodami.

Konserwatywny poseł amerykański przeciw denazyfikacji

Prasa dała odpowiedź pochopnemu „mecenasowi”

„Daily Worker” odsłania kulisy przemówienia posła konserwatywnego, Law, który w czasie debaty w Izbie Gmin nad sprawą niemiecką wystąpił przeciwko denazyfikacji.

„Debata wykazała — pisze dziennik — że torysi mocno związali się z przywódcami partii republikańskiej i interesami wielkiego kapitału w sprawie odrodzenia reakcji niemieckiej, jako przedmurza porządku i stabilizacji europejskiej. Należało tylko oczekiwać jeszcze pojawienia się twórcy Monachium i zwolenników bliskiej współpracy, jaka istniała między przemysłowcami brytyjskimi i hitlerowskimi. Rozczulając się nad „nędzą niemiecką”, torysi okazali nikłe współczucie

cierpieniem w krajach zniszczonych przez Niemców oraz okropnym warunkom, istniejącym w Indiach i naszych koloniach.

Jeżeli istnieją trudności i cierpienia w brytyjskiej strefie okupacyjnej, to wynikiem tego nie są ograniczenia ekonomiczne, czy denazyfikacja. Powodem tego są właśnie zaniechania w denazyfikacji. Tak zwane masy hitlerowskie, za którymi wstawiają się torysi, nie mają najmniejszego interesu w pokojowych Niemczech, czy w popieraniu dobrobytu narodu. Troszczą się oni jedynie — kończy dziennik — o zachowanie swoich wpływów do chwili, kiedy zrodzą się lepsze perspektywy nowej napaści”.

Bulgaria protestuje przeciw decyzjom traktatu

LONDYN. (PAP). Do Londynu nadeszła nota bułgarska, jako pierwsza nota protestująca przeciwko postanowieniom traktatów pokojowych, podpisanym

w poniedziałek w Paryżu. Bulgaria wysuwa sprawę dojsca do Morza Egejskiego oraz zagadnienie odszkodowań, które ma zapłacić Grecja.

Głodem

o prawo

W obozie w Szkoeji, w którym znajduje się trzystu byłych żołnierzy polskich wraz z rodzinami, wybuchł strajk głodowy. Głodówka została proklamowana jako ostateczny już, rozpaczliwy krok protestu przeciwko kilkakrotnym odraczaniu terminu wyjazdu do kraju ludzi, którzy walczyli o wolność i pokój wyrwała ze swoich domów i bliskich. Od pięciu miesięcy czekają ci ludzie transportu, aby po latach krwawych i ciężkich walk uwiecznionych zwycięstwem nad faszystwem powrócić w ojezyste strony. Ci żołnierze zrozumieli, że po zwycięstwie zbrojnym nad kałami swego ludu, mają na WŁASNEJ ZIEMI leżeć rany zadane przez wojnę.

Walczyli za wolność „naszą i waszą”. Przemierzali swoimi stopami bezkresne, długie przestrzenie. Dokazywali cudów bohaterstwa na lądzie, morzu i w powie trzu. Byli witalni gorąco i entuzjastycznie przez narody tej ziemi, na której dzisiaj muszą głodem wywalczyć sobie drogę do WOLNEJ OJCZYZNY. — Od dwóch przeszło lat kraj nasz boryka się z trudnościami, łamie wszelkie przeszkody, stabilizuje sobie życie, mobilizuje rezerwy i mądrość do twórczej, konstruktywnej pracy. Żołnierz polski, który przechodził obok fantastycznej propagandy faszystowskiej, rzucającej kalumnie na jego kraj, chce przyspieszyć swój powrót.

W tym samym czasie, kiedy na ziemi brytyjskiej żołnierz-tulacz czeka z utęsknieniem na powrót do domu, odbywa się nieprzerwana i systematyczna repatriacja żołnierzy niemieckich, którzy w imię za borycznych, imperialistycznych, zbrodniczych interesów brunatnego faszystwu wyruszyli na podbój cywilizowanego świata. Poszli na wezwanie swych wódzów rabować wolność innym, poniżej godność ludzką, deptać człowieczeństwo i niszczyć dorobek kultury całych stuleci. Ci, którzy złamali ich wrażliwość, przekreślili szaleńcze plany i unicestwili zamiary, muszą głodem męczyć swoje wycieńczone organizmy, aby przemówić do sumienia wczorajszych towarzyszy broni, współbojowników o wspólną sprawę.

Wspaniałej postawie żołnierzy polskich na ziemi brytyjskiej towarzyszą gorące obawy serdecznej sympatii i miłości całego polskiego społeczeństwa. — Proletariat polski, który od pierwszej chwili germańskiego najazdu na nasz kraj, chwycił za broń, a w latach kategorii hitlerowskiej swoją determinacją i nieustraszoną męstwem złożył dowody gorącego przywiązania do NIEPODLEGŁOŚCI, z uczuciem braterskiej miłości i solidarności czeka na powrót wiernych synów swej ziemi.

Zanikają nieżyczliwe tendencje

Prasa amerykańska o stosunkach w Polsce

NOWY JORK Na przestrzeni kilku ostatnich tygodni stanowisko prasy amerykańskiej wobec spraw polskich uległo poważnej zmianie.

Zanikają powoli nieżyczliwe i tendencyjne korespondencje, których miejsce zajmuje obiektywizm, a w tych dniach nawet pewna życzliwość. Szczególnie silne wrażenie wywołała atmosfera Rzepeckiego i jego towarzyszy. Zarówno „PM”, jak i „New York Times” podały tę wiadomość pod wielkimi tytułami. „Prezydent zaczyna urzędowanie od przebaczenia”.

Korespondent „New York Times” Gruson pisze, że akcja Prezydenta stanowi jeden z kroków przywódców polskich w kierunku uzyskania pokoju wewnętrznego. Przywódcy ci pragną wykorzystać powszechne pragnienie społeczeństwa zakończenia niustannego wylewu krwi.

Również Higgins przesłała z Warszawy depechę, utrzymaną w przychylnym tonie. Podaje ona relację ze spotkania dziennikarzy zagranicznych z byłymi oficerami z armii polskiej na Zachodzie. Higgins stwierdza, że oświadczenia tych oficerów wywarły duże wrażenie, zwłaszcza w świetle sprawozdań prasy emigracyjnej w Londynie. Korespondentka dodaje, że oficerowie wypowiedzieli się najzupełniej otwarcie i poparli swe twierdzenia wielką ilością faktów.

Higgins podkreśla, że obecni zaznaczyli, iż gdyby nie kłamliwa propaganda, wszyscy zbiehli z Zachodu dawno powróciliby do Polski.

Komentując tę konferencję korespondentka amerykańska pisze, że rząd polski pragnie przekonać zagrańców, iż będzie prowadził maksymalnie umiarkowaną politykę.

Niestety, choć dziennikarze amerykańscy naogół zaczynają zwoina rzeczowo podchodzić do spraw pol-

skich w swoich publikacjach — są jeszcze i tacy, którzy uparczywie stoją na drugiej stronie barykady — jak np. pani Thomson, która zajmując się sprawozdaniami i komentarzami ze swego pobytu w Polsce. O jej nastawieniu do Polski świadczy najlepiej opublikowane ostatnio

twierdzenie, że „przyłączenie Ziemi Zachodnich do Polski byłoby politycznym i ekonomicznym obłędem (!)”.

Pisząca tak wnikliwe myśli Thomson uważa, że Polska niepotrafi wchłonąć i skolonizować ziem nad Odrą.

Kiedy wejdą w życie traktaty pokojowe?

PARYŻ (PAP). Ze względu technicznych traktaty pokojowe wejdą w życie w różnych okresach, zależnie od daty ich ratyfikacji.

Zmiany terytorialne, które traktaty wprowadzają do mapy Europy, biorąc ogólnikowo, ograniczają się do ustąpienia przez Finlandię i Rumunię ziem pogranicznych Związ-

kowi Radzieckiemu, przekreślenia zmian terytorialnych, wprowadzonych w czasie wojny z inicjatywą Niemiec i ustąpienia przez Włochy niewielkich obszarów Francji, dość znacznych terytoriów Jugosławii oraz utworzenia Wolnego Obszaru Triestu. Pozatem Włochy tracą wyspy Dodekanazu na rzecz Grecji, uznają niepodległość Albanii i zrzekają się wszystkich praw i tytułów do swych dawnych kolonii w Afryce.

Ostatni etap oficjalnego przywrócenia pokoju w całej Europie za wyjątkiem Niemiec i Austrii, nastąpi w 90 dni po ratyfikacji 5 traktatów pokojowych przez ostatnie mocarstwo, wchodzące w skład Wielkiej Czwórki i złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych w sekretariacie rady ministrów spraw zagranicznych. Rząd brytyjski złoży kopie traktatów w sekretariacie parlamentu i, o ile nie zostaną zgłoszone ważne wnioski w Izbie Gmin i żaden z posłów nie zażąda przeprowadzenia

dyskusji, będą one uważane automatycznie za ratyfikowane po upływie 20 dni. Ratyfikacja w Stanach Zjednoczonych wymaga przedstawienia traktatów pokojowych senatowi i stanowi, jak się wydaje, najdłuższą procedurę ze wszystkich, stosowanych przez państwa sojusznice.

Syci ustępują głodującym

LONDYN (PAP). Grupa żołnierzy polskich, która od 5 dni odmawiała przyjęcia jakiegokolwiek pokarmu, jako protest przeciwko odwiekaniu repatriacji, przerwała strajk głodowy, gdyż komendant obozu przyrzekł, iż w ciągu 36 godzin ustali datę ich wyjazdu do Polski.

Wśród przyjaciół

Hoover w Niemczech pod ochroną wojska

BERLIN (PAP). Przewodniczący komisji żywnościowej b. prezydent Hoover przybył do Hamburga specjalnym pociągiem Hitlera i odbył szereg konferencji z urzędnikami brytyjskimi w sprawie żywienia uchodźców w brytyjskiej strefie okupacyjnej.

We wtorek Hoover ma udać się do Stuttgartu, gdzie przedsięwzięto wszelkie środki ostrożności w celu zapewnienia bez-

pieczeństwa jego osoby. Willa, w której zamieszka prezydent Hoover, otoczona jest kordonem wojskowym.

Odbędzie on szereg konferencji z przedstawicielami władz brytyjskich i amerykańskich oraz z niemieckim komisarzem żywnościowym obydwóch stref okupacyjnych Dietrichem w sprawie podniesienia produkcji rolnej.

Stare metody Niemcy ciągle prowokują

MORAWSKA OSTRAWA (obsł. wł.). Jak informują pisma czeskie — Niemcy zdobyli się na nowy wy-

czyn prowokacyjny wobec Polski, wysyłając poza granice okupowanej b. Rzeczypospolitej wagony z oznaczeniem fikcyjnej Dyrekcji Kolejowej z terenów, przyłączonych do Polski.

Na wagonach niemieckich, krążących po Czechosłowacji, spotyka się napisy w rodzaju: DR. Danzig, DR. Breslau, DR. Oppeln.

Wagony te posiadają świeże napisy, co świadczy o tym, że prowokacja należy do rzędu nowych wyczynów niemieckich.

Na marginesie tych faktów zaolziański „Głos Ludu” wyraża zdziwienie, że takie wagony kursują po Czechosłowacji i zapytuje: „Czy nie byłoby lepiej odesłać te wagony do miejsc ich właściwego przeznaczenia — do Gdańska, Wrocławia i Opola?”.

Odra - granicą słowiańszczyzny

Polska i Czechy sami dojdą do porozumienia

PRAGA (PAP). W miesięczniku czeskim „Světové Rozhledy”, poświęconym zagadnieniom polityki międzynarodowej, pojawił się wywiad z premierem Czechosłowacji Gottwaldem.

W wywiadzie tym premier Gottwald stwierdził, iż głównym celem czechosłowackiej polityki zagranicznej jest zagwarantowanie państwu niepodległości i bezpieczeństwa. Gwarantami tego bezpieczeństwa są sojusze ze Związkiem Radzieckim i ścisła współpraca z pozostałymi narodami słowiańskimi. Wszystkie narody słowiańskie, podobnie jak Czesi i Słowacy — powiedział premier Gottwald — widzą swego największego wroga w imperializmie niemieckim, a obrońcą swej wolności i niepodległości — w Związku Radzieckim.

Współpraca narodów słowiańskich otwiera szerokie perspektywy w dziedzinie rozwoju gospodarczego i kulturalnego. Leży w interesie każdego z państw, aby jedność narodów słowiańskich była najściślejszą, a stosunek między nimi jak najbardziej przyjazny. Jedność narodów słowiańskich, zwyciężywszy hitlerizm, przyczyni się do ugruntowania pokoju.

Zapytany, co sądzi o granicach na Odrze i Nysie, premier Gottwald oświadczył: „sprawa ta jest również i dla nas niezwykle ważna. Nie chodzi tu bowiem tylko o granice Pol-

ski, lecz o granice całej słowiańszczyzny. Trwałe granice narodów słowiańskich wobec Niemiec są jednym z warunków skutecznej obrony przeciwko nowemu „Drang nach Osten”, a tym samym zabezpieczeniem przed nową agresją niemiecką”.

Wysuwanie w obecnej chwili żą-

dań wobec Polski uważam za krótkowzroczność polityczną — powiedział premier Gottwald. Nie znaczy to jednak, iż rezygnujemy ze swych postulatów. Lecz sprawę tę załatwimy między sobą i zarówno my, jak i Polacy będziemy musieli zadokumentować, iż istotnie i właściwie pojmujemy solidarność słowiańską.

Jeszcze jeden

apostół faszystwu

Schuschnigg odwiedza U. S. A

NOWY JORK (PAP). Do Nowego Jorku przybył b. kanclerz austriacki Schuschnigg, aby wygłosić w Stanach Zjednoczonych serię odczytów w związku z wydaniem przez wydawnictwo Putnam książki jego p. t. „Austria requiem”.

Na konferencji prasowej, urządzonej przez Schuschnigga, był obecny wśród korespondentów przedstawiciel pisma „American Tribune”, Eppler, wie-

deńczyk, który mieszkał w domach robotniczych w okresie, kiedy rząd Dolfusa polecił skierować broń przeciwko osiedlom robotniczym. Ministrem sprawiedliwości w rządzie Dolfusa był Schuschnigg.

W odpowiedzi na pytanie, skierowane do niego przez Epplera, Schuschnigg stwierdził, iż jako minister sprawiedliwości nie miał nic wspólnego z owym rozkazem. Kiedy Eppler oświadczył, że chyba, jako minister sprawiedliwości, musiał wiedzieć o powieszeniu ciężko ranego robotnika, uczestnika walki robotników wiedeńskich, Muench Veitera, Schuschnigg odpowiedział, że wykonanie w roku — ku wielkiemu jego żalowi — było konieczne dla dobra Austrii.

B. kanclerz stwierdził również, że rząd Dolfusa zmuszony był użyć broni przeciw ro-

botnikom wiedeńskim dla uniknięcia najazdu hitlerowskiego, i że hitleryzm zabił faszyzm. Schuschnigg cały czas podkreślał różnicę między faszyzmem i hitleryzmem.

Nota włoska do państw sojusznicznych

RZYM (PAP). Włoski minister Spraw Zagranicznych Sforza wystosował do rządów sojusznicznych notę w sprawie podpisanego właśnie traktatu pokojowego.

Nota stwierdza m. in., iż „Naród włoski działał w przeszłości pod presją reżimu, popieranego przez tak wielu ludzi z granicą”.

Dalej nota głosi: „Rząd włoski podpisując traktat, który musi być przedłożony zgromadzeniu konstytucyjnemu, chce dowiedzieć, że jasno zdaje sobie sprawę, iż ten bolesny fakt to jedyna droga dla przyspieszenia narodzin konstruktywnego pokoju na świecie.”

Pierwszym obowiązkiem rządu włoskiego będzie absolutnie lojalne postępowanie wobec rządów i narodów sygnatariuszy”. Jednakże, zdaniem rządu

włoskiego, należy przypomnieć, iż „Traktaty nie mogą być zrealizowane, jeśli nie popiera ich moralna świadomość narodu, kiedy je podpisuje”.

Nota oświadcza następnie, że „naród włoski wykazał swój swój prawdziwy charakter, gdy pierwszy w obozie „osi” wywołał się od uciskającego reżimu i oddał aliantom podczas wojny o wyzwolenie szereg tak niedocenionych bezpośrednich i pośrednich usług.”

„Przyznając, że naród włoski popełnił w przeszłości niezliczone błędy, nota wyraża opinię, że naród odkupił je do tej chwili już tak ciężko, iż teraz Włosi, jako obywatele świata, spodziewają się rewizji. „Tę może sparaliżować lub zatruci życie 4 milionowego narodu na ziemi, która go nie może wyżywić”.

Śladami Potockich

Nowa próba wywozu skarbów sztuki

WARSZAWA (PAP). Jeden z niższych funkcjonariuszy obcego przedstawicielstwa dyplomatycznego w Warszawie, wyjeżdżając do swego kraju, usiłował wywieźć zagranicę trzydzieści skrzyń zbiorów kulturalnych i artystycznych, pochodzących z terenów polskich.

Władze bezpieczeństwa udaremniły próbę tego nielegalnego wywozu, zatrzymując w Gdyni na komorze celnej cały zakwestionowany bagaż.

Wszystkie dzieła sztuki i przedmioty o charakterze artystycznym i historycznym przekazane zostały w depozyt konserwatorowi wojewódzkiemu w Gdańsku.

Wśród zabezpieczonych przedmiotów znajdują się m. in. obrazy szkoły niemieckiej z wieku 16, 17 i 18-go, obraz szkoły włoskiej z wieku 16, oraz szereg obrazów malarstwa polskiego.

W transporcie, który miał być wy-

wieziony, znajdował się również szereg rycin jednotonowych i barwnych z wieku 18 i pierwszej połowy wieku 19, oraz wiele archiwaliów z wieku 16 — 18 i druków z wieku 16 — 17, przeważnie polskich, dużej wartości i bardzo rzadkich.

Angielski plan dekartelizacji przemysłu niemieckiego

BERLIN (PAP). Berliński korespondent PAP donosi, że brytyjskie i amerykańskie władze okupacyjne ogłosiły w dniu wczorajszym plan dekartelizacji przemysłu niemieckiego.

Należy podkreślić, że w strefie radzieckiej dekartelizacja została już przeprowadzona w 100%. Prasa światowa od dłuższego czasu publikowała fakty świadczące o ożywo-

nej działalności karteli niemieckich, jak wiadomo stanowiły oparcie reżimu hitlerowskiego.

Również w Londynie na konferencji Zastępców Ministrów Spraw Zagranicznych, wielu delegatów, a w szczególności Polska, Jugosławia, Holandia, Czechosłowacja, Norwegia, Kanada, Ukraina i Białoruś zwróciło uwagę na konieczność rozwiązania karteli w Niemczech.

(Własnym telefonem)

TRIEST (obsł. wł.). Pewna wioszka dokonała zamachu na życie jednego z wojskowych dostojników brytyjskich, strzelając doń z rewolweru. Generał wraz z adiutantem odnieśli rany.

BERLIN (obsł. wł.). W związku z falą mrozów w Niemczech mnożą się napady na auta i pociągi załadowane węglem. Zdobycy drogą rozboju opału — „przedsiębiorcy” zbywają na „czarnym rynku” po astronomicznych cenach.

GDANSK (obsł. wł.). Na skutek całkowitego zamrożenia Mol-tawy — unieruchomiona została w zupełności żegluga wewnętrzna.

WARSZAWA (obsł. wł.). Na specjalne zezwolenie NTN — osk. Fischer składał dodatkowe wyjaśnienia. Prok. Siewierski wystąpił następnie z wnioskiem o zaniechanie dalszego przesłuchiwanie świadków zarówno obrony jak i oskarżenia, uważając, że sprawa została dostatecznie naświetlona przez dotychczasowych świadków. Sąd przychylił się do wniosku. Dziś rozpoczyna się przemówienia prokuratorów.

Wymowna lekcja dla PSL

WSPÓLNA BAZA

dla współpracy robotniczo-chłopskiej istnieje

Wejście do rządu 6 przedstawicieli SL jest faktem doniosłym w historii stosunków robotniczo - chłopskich w Polsce. Sojusz robotniczo - chłopski jest zawołaniem naszej partii od niemal pierwszych lat jej istnienia. Przechodził on przez różne koleje. Były to okresy, gdy prawie wszystkie ugrupowania chłopskie szły na ścisłą współpracę z klasą robotniczą. Były jednakże również okresy, paktywów lanckorońskich, okresy ukłonnów na prawo, flirtu z endecją i targania sojuszu robotniczo-chłopskiego. Nigdy jednak nie doszło do pełnego zerwania stosunków. Zawsze istniał w ruchu ludowym ludzie, którzy rozumie- li i doceniali wagę współpracy ze światem robotniczym.

CO NAS DZIELIŁO?

Czemu jednakże przypisać, gdzie szukać przyczyn dawnych wahań i tak różnorodnych stosunków pomiędzy proletariatem fabrycznym a chłopstwem? Przyczyny tego zjawiska były głębokie i istniały tak w socjalizmie jak i w ruchu ludowym. Problem chłopski nie otrzymał bowiem w marksizmie tak wnikliwego przekroju socjologicznego, jak klasa robotnicza. Z drugiej strony niesprecyzowana nie celów, ku którym dążył ruch ludowy, w zasadniczym stopniu utrudniało możliwość stworzenia trwałego porozumienia, oparte- go na wspólnej walce o wspólny program.

ZNALEZLIŚMY WSPÓLNA PLATFORME

Pierwszy okres okupacji nie był zaprzeczeniem tych prawd. Różnice tendencji politycznych i gier personalnych rozbiły tak ruch ludowy, jak i socjalistyczny.

Jednakże świadomość, że od wspólnie uzgodnionego programu zależy strukturalna przebudowa Polski, która musi być dokonywana drogą logicznej konsekwencji, w której nie ma miejsca na wahania, sprawiała, że po raz pierwszy w naszych dziejach sojusz robotniczo - chłopski przybrał konkretne ramy.

Pierwszym przejawem tego sojuszu był Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego w Lublinie.

W WIELKIM POCZUCIU ODPOWIEDZIALNOŚCI

Dojście partii robotniczych do władzy nałożyło na nie odpowiedzialność za państwo i naród. Partie te tym samym wyszły z zasięgu tylko klasy robotniczej, obejmując dużo szersze warstwy społeczeństwa. Wchodziły one w okres rewolucyjny, w którym nie zawsze mogły obowiązywać i obowiązywały założenia teoretyczne, wypracowane poprzednio.

Z drugiej strony gorzka lekcja wyciągnięta z przeszłości oraz skryształowanie programu Polski Ludowej, ułatwiło stworzenie wspólnej bazy dla chłopca i robotnika.

LOGICZNA KONSEKWENCJA
Późniejsze opuszczanie SL przez twórców PSL było tylko odbiciem rozłamu istniejącego w czasie okupacji. Część chłopstwa, zgromadzona w SL pozostała na stanowisku utrzymania pełnego sojuszu z klasą robotniczą. Przywódcy PSL sojusz ten zerwali.

Logiczną tego konsekwencją były wyniki wyborów. SL stało się trzecią siłą polityczną w Polsce. Wraz z wzrostem wpływów

SL na rządy w państwie, obserwujemy coraz wyraźniej zarysowywany rozłam w PSL. — Zasadniczą tego przyczyną jest brak zdecydowanego programu pozytywnego, oraz wchłonięcie w siebie niemal całej opozycji.

JESZCZE JEDNA PARTIA CHŁOPIŃSKA

Mimo to jednak, sytuacja w jakiej znalazł się dzisiaj ruch ludowy w Polsce, nie należy do najjaśniejszych. Obok istniejącego już SL, PSL i PSL Nowe Wyzwolenie istnieje możliwość powstania jeszcze jednego ugrupowania, w razie ostatecznej sejsji w PSL.

Tak jak sojusz robotniczo-chłopski umożliwił nam zreali-

zowanie zasad Manifestu Lipcowego, tak dzisiaj sojusz ten jest podstawą rządzenia krajem. Jakże bowiem doniosłym faktem jest, że SL posiada w nowym rządzie tow. Cyrankiewicza, I wicepremiera i 5 ministrów, podczas gdy PPS ma ich w sumie 7, a PPR 5 łącznie z wicepremierem.

W tym układzie SL stało się partnerem potężnym i biorącym pełną współodpowiedzialność razem z klasą robotniczą za rządy państwem. To wzmocnienie i rozszerzenie współpracy PPS z SL niesie ze sobą konieczność lepszego wzajemnego poznania się i zrozumienia.

Ryszard Wojna

Mimo przyjaznych stosunków z Warszawą

Egipt popiera Andersa**Parlament zażąda wyjaśnień od ministra**

KAIR (SAP). — Sprawa obecności oddziałów andersowskich w Egipcie będzie poruszona w parlamencie przez posła Mohameda El Guindi, który zwrócił się z zapytaniem do ministra obrony narodowej, dlaczego zezwala na pobyt tych wojsk w Egipcie, podczas gdy między Egiptem a rządem polskim utrzymywane są przyjazne stosunki dyplomatyczne.

Posel Mohamed El Guindi twierdzi także, że generał Józef Wiatr, dowódca oddziałami andersowskimi w Egipcie,

został przyjęty przez króla Faruka, mimo, że oddziały te nie uznają obecnego rządu polskiego.

Francja i Indie wymieniły ambasadorów

NEW DELHI (SAP). — Poakredytuje ona ambasadora przy rządzie indyjskim, Indie zaś wysła ambasadora do Francji.

Jest to wynik rokowań prowadzonych przez Pandit Nehru ministra spraw zagranicznych tymczasowego rządu Indii, z Christianem Fouchet, generalnym konsulem francuskim w Kalkucie. Nie ogłoszono jeszcze nazwisk dyplomatów ani daty nawiązania stosunków dyplomatycznych.

Rząd grecki protestuje przeciw mieszaniu się ONZ w sprawy wewnętrzne

ATENY (SAP) — Premier Maksimos oraz minister spraw zagranicznych Tsaldaris wystosowali instrukcję do stałego delegata greckiego przy ONZ, z poleceniem złożenia protestu przeciw wykazywanym przez Komisję Badawczą ONZ tendencjom ingerowania w wewnętrzne sprawy Grecji. Niektóre koła polityczne grec-

kie krytykują stanowisko sekretarza generalnego komisji, Lunda, twierdząc, iż faworyzuje on EAM i w ten sposób przesądza wynik badań.

SPAWACZ

Dziesiątki mostów w Polsce na skutek działań wojennych zostały zniszczone. Ich odbudowa to rezultat pracy w pierwszej mierze hutnika i spawacza.

felieton

Psie głosy

Głód, zimno i fatalne warunki mieszkaniowe przestały w tej chwili w Niemczech być najważniejszym problemem. Zeszły na drugi plan. Wszystko zostało podporządkowane sprawie zasadniczej, kwestii, która w obecnym momencie pochłania całą kowicę uwagę mieszkańców trzeciej Rzeszy. Wszędzie mówi się o traktacie pokojowym. We wszystkich biurach, urzędach, w tramwaju, na ulicy, w poczekalniach i wozonach kolejowych. Zmieniły się czasy, kiedy siedzą, albo puszką konserwy zaspokajają całkowicie zainteresowanie niemieckiego obywatela. Paczki zrobiły swoje. Pierwszy głód został zaspokojony. Strach pod wpływem budzących mów anglosaskich ustąpił miejsca bucie pruskiej i imperialistycznym nadziejom.

Dzisiaj mówi się tylko o traktacie, i to wszędzie. Przy każdej sposobności. Na wszystkich zebraniach i posiedzeniach. O tej sprawie rozmawiają nowocześni demokraci nie młoccy po chrześc. denazyfikacyjnym, ekonomisci i praczkli przy balach z brudną bieżnią. W ogonkach przed sklepami i w aptekach, na dancinгах, których coraz więcej i w knajpach rozprawiają żywo o zbliżającej się konferencji pokojowej. Wszystkie stronnictwa niemieckie są dobrej myśli. I przywódcy tych stronnictw również. W wywiadach, artykułach i publikacjach, wszędzie pisze się o przełomowym momencie, jakim dla Niemiec będzie podpisanie traktatu pokojowego. Z wypowiedzi jak to zwykłe nie u nich bywa, obok nadziei, przebiega także groźba pod adresem świata pokoju.

Ostatnio zajął się tą sprawą najmniej chyba do tego powołany magistrat berliński. Zamłst dyskutować na temat uprzatnienia gruzów, rozdziału opalu, czy też zabezpieczenia swoich obywateli w pracę, oje wie pogruhotanej stolicy rozwinął ożywną debatę, dotyczącą warunków przyszłego traktatu pokojowego z Niemcami. Zabierał głos przedstawiciele wszystkich partii niemieckich, którzy właściwie wszyscy powiedzieli to samo pod względem treści, a tylko formą różnili się wzajemnie od siebie. Kolejne mówcy rozpoczął rzecznik partii liberalno - demokratycznej, który wyraził nadzieję, że w Moskwie nie zapadnie wrok śmierci na naród niemiecki, lecz, że tam właśnie, nastąpi odrodzenie TEGO NARODU. Przedstawiciel partii socjalistycznej, najspokojniej powiedział, że w przewidzianych granicach, naród niemiecki nie będzie zdolny DO SAMODZIELNEGO ŻYCIA. Jego skromnym zdaniem nigdy na świecie nie zapanuje prawdziwy pokój. Jeśli wysiedleni będą opowiadali swoim wnukom, że zostali wypędzeni. Takim językiem pozwalają sobie przemawiać. Samodzielne życie, kończy się zdaniem Niemców wówczas, kiedy jest im odebrana możliwość przygotowania nowej rzezi wojennej, produkowania morderczych narzędzi wojny, rozwijania swobodnej propagandy odwetowej i przygotowywania kadr do powiększania przestrzeni życiowej. Kosztem życia i wolności innych, sąsiednich narodów.

Członek partii Jedności socjalistycznej dowodził, że na zwycięstwo sil, które chcemy Niemcy do napastulczej wojny, będą one miały możliwość porozumienia się z narodem polskim w sprawie późniejszej rewizji granic wschodnich, a przywódcą chrześcijańskiej demokracji Landsberg, domagał się wręcz, aby mocarstwa świata dały Niemcom taki pokój, jaki przyoblecały wszystkim narodom w Karcie Atlantycyckiej. Możnaż z tego wywnioskować, że Karta Atlantycycka nowoślana była w pierwszym rzędzie dla zapewnienia sprawiedliwości podlegaczom i twórcom wojny, a nie ofiarom przez nich w sposób bezprzykładny nadmiernym.

Jakby nie było, apetyt mała doskonali. Chwytają się wszelkich możliwych sposobów aż do tych włącznie, które stworzone zostały dla zapobieżenia niebezpieczeństwu nowej wojny. Psie głosy nie idą pod niebiosa, można by w takim wykładku powiedzieć, gdyby nie to, że ostatnie postępy techniki udowodniły, że takie głosy częstokroć są przedmiotem rozważań, sympatii, wyrozumienia i pobłażania, ponieważ na nich właśnie były zbudowane mowy anglosaskich opiekunów, dla których niebezpieczeństwo agresji niemieckiej skończyło się bezpowrotnie w dniu zakończenia wojny.

WIK.

Zimowa Akcja Premiowa
„KURIERA POPULARNEGO“
Kupon Nr. 47

Gdy skończą się mrozy

Groźba powodzi

musi w porę spotkać się... z koniecznym przeciwdziałaniem

Aby zabezpieczyć ludność zamieszkałą nad Odrą i Wisłą przed niebezpieczeństwem powodzi, które może wystąpić w okresie wiosennym, wskutek gwałtownych skoków temperatury, utworzono w zagrożonych województwach i powiatach komitety przeciwpowodziowe.

Nawiązano już ścisły kontakt z wojskami radzieckimi w strefie okupacyjnej Niemiec. — W Szczecinie odbyła się konferencja przedstawicieli Polski z gen. Olechowiczem i członkami jego sztabu, przewodniczącym SWA, dowódcą transportu wojsk radzieckich w strefie okupacji radzieckiej w Niemczech.

WOJSKO POLSKIE I RADZIECKIE WEZMIĘ UDZIAŁ W AKCJI

Na konferencji tej ustalono szczegóły planu obrony przeciwpowodziowej na Dolnej Odrze, z wyszczególnieniem, jakie wojska (polskie czy radzieckie) mają wykonywać poszczególne czynności na wypadek sytuacji powodziowej na Odrze.

Dalze przygotowania tego samego rodzaju są przeprowadzone na Srodkowej Odrze i całej Nysie. Główny ciężar pracy przygotowawczej akcji przeciwpowodziowej spada na Min. Komunikacji, które musi dopatrzyć, aby praca poszczególnych resortów technicznych postępowała sprawnie. Polega ona przede wszystkim na usuwaniu lodu

wokół podpór mostowych na rzekach.

SZWEDZKI LODOŁAMACZ OZUWA

Ze Szwecji sprowadzono lodolamacz morski, który na Odrze od Szczecina aż do portu Gryfin utworzy rynną w lodzie umożliwiającą spływ wody i kry. W ten sposób zostanie Szczecin zabezpieczony przed powodzią.

Niebezpieczeństwo powodzi jest szczególnie aktualne w dorzeczu Odry, Warty i Noteci, ze względu na około 50 rozbitych mostów.

Lodolamacz morski, o którym była mowa, nie rozwiązuje jednak zagadnienia na Srodkowej i Dolnej Odrze, gdyż tutaj nie-

zbędne są lodolamacze rzeczne, których zupełnie nam brak.

NA WISLE SYTUACJA LEPSZA

Szczęśliwie na Wisłę sytuacja jest nieco lepsza, gdyż mamy tu już kilka lodolamaczy. Zabezpieczą one wystarczająco Gdynię, Gdańsk i Tczew.

Srodkowa Wisła i górny jej bieg, jak dawniej tak i obecnie stwarzają wiele kłopotu. Najbardziej niebezpieczny jest odcinek Korczyk — Sandomierz. — Jednak władze poczyniły na tym terenie bardzo poważne i daleko posunięte przygotowania, które mogą przyczynić się do złagodzenia skutków ewentualnej katastrofy.

CUP TEŻ PAMIĘTA

Tereny zagrożone powodzią w zasadzie nie są zamieszkałe. Należy zaznaczyć, że CUP doceniając w Planie Trzyletnim wagę zagadnienia uregulowania koryta Wisły, przewidział duże kwoty na akcje przeciwpowodziową na terenach najbardziej zagrożonych.

Ze specjalnych zarządzeń przygotowawczych wielkie znaczenie dla sprawności akcji ratowniczej na wypadek powodzi, będzie miało zarządzenie Min. Poczt i Telegrafów, nakazujące przyjmowanie telefonów „powódź” przed wszystkim rozmowami nawet ważnymi państwowymi.

Syty głodnego nie rozumie

Mięso kartkowe okazją do nadużyć

Rzeźnicy nadużywają okazanego im zaufania

Wobec napływających ciągle zażaleń na temat gatunku otrzymywanego na kartki mięsa, Delegatura Komisji Specjalnej zainteresowała się sposobem rozdzielnictwa i gatunkiem mięsa.

Mięso przeznaczane dla rozdzielnictwa w ramach systemu kartkowego jest znaczone podłużnym stemplem Wydz. Aproprowiacji i Handlu w brzmieniu „DBFA—Łódź”. Według zasad, ustalonych przez Wydz. Aproprowiacji mięso nie może być sprzedawane wcześniej, niż w poniedziałek i musi być ćwiartkowane w obecności klientów. Poza tym od-

biorca nie powinien otrzymać więcej kości, niż 20 proc., ponieważ na przydział kartkowy jest rozdzielane mięso jedynie I i II klasy.

Tymczasem podczas lotnej kontroli stwierdzono, że wielu nieuczciwych rzeźników już w sobotę „posegregowało” sobie mięso odcinając szynki, połówki, słoninę, itp. bardziej wartościowe części. Nic więc dziwnego, że potem odbiorcy otrzymują nożki, części łbów i w ogóle duże ilości kości, bowiem w ten sposób rzeźnicy wyrównują brakującą im wagę mięsa, przez dodawanie pozostałych z prywatnego uboju „dokładek”.

Na 68 skontrolowanych sklepów tylko niewielu rzeźników uniknęło konsekwencji nieuczciwego rozdzielnictwa. Wielu natomiast dostało się na czarną listę spekulatorów.

Właścicielka sklepu rzeźniczego przy ul. 6 Sierpnia 64, Kazimiera Edyka twierdziła podczas kontroli, że przeciw ludzi nie upominają się o słoninę, więc nie jest nieuczciwością nie dać jej na przydział kartkowy.

Tego rodzaju praktyki zasługują na publiczne napiętnowanie. Ludzie, których obdarzono zaufaniem, okazują się niegodni tego. Należy więc uświadomić wszystkich odbiorców mięsa, że istnieją bardzo ostre zarządzenia Wydz. Aproprowiacji i Handlu w sprawie rozdzielnictwa mięsa kartkowego. Każdy więc pokrzywdzony ma prawo ostrego i kategorycznego upominania się o swoją porcję przydziałową, wszelkie zaś

podejrzone machinacje najlepiej kierować do Delegatury Komisji Specjalnej, powołanej do walki z nadużyciami i spekulacją.

Skoro panowie rzeźnicy nie zdają sobie sprawy z społecznego znaczenia ich roli, trzeba ich nauczyć. (A.)

Nadzór nad uzdrowiskami Zarządzenie Ministerstwa Zdrowia

Ministerstwo Zdrowia wydało dokładnie opracowaną instrukcję o nadzorze nad zakładami leczniczymi i uzdrowiskami. Nadzór ten sprawować będą naczelnicy wojewódzkich wydziałów zdrowia bezpośrednio lub specjalnie przez nich dele-

gowani inspektorzy lekarscy. Instrukcja ta, w której określono zarówno zakres nadzoru, jak i sposób przeprowadzenia inspekcji, przyczyni się niewątpliwie do usprawnienia ogólnokrajowej akcji służby zdrowia.

Ogólnopolski Zjazd Medyków Jutro nastąpi uroczyste otwarcie

W czwartek, dnia 13.II.47 r. odbędzie się w Auli Uniwersytetu Łódzkiego o godz. 10.30 uroczyste otwarcie I Ogólnopolskiego Zjazdu Medyków pod protektoratem Premiera Rządu, Ministrów Oświaty i Zdrowia Rektorów, Dziekanów i Kurato-

row K. M. oraz Prezydenta miasta Łodzi. Referat inauguracyjny p. t. „Rola lekarza w świetle przemian społecznych” wygłosi prof. dr. Szymanowski. Trwające trzy dni obrady kończą się reprezentacyjnym ballem pod nazwą „Czarna kawa u medyków”, który odbędzie się w sobotę dnia 15 lutego o godz. 22-jej w salach Państwowej Wyższej Szkoły Sztuki Teatralnej i Lud. Instytutu Muzycznego przy ul. Gdańskiej 32.

Czytacie
POBUDKĘ

Z Filharmonii

Rok Karola Szymanowskiego Występ Eugenii Umińskiej

Karol Szymanowski, jako kompozytor, nie mógł użalać się na brak powołanych interpretatorów i kierowników swojej muzyki. Obok kapelmistrza Grzegorza Fitelberga, pianisty Artura Rubinsteina, skrzypka Pawła Kochańskiego — stanęła i słońska kompozytorka, Stanisława Korwin - Szymanowska, nie różniła odtwórczyni jego pieśni. Miejsce po przedwcześnie zmarłym Pawle Kochańskim w porę zajęła przedstawiela młodszej generacji naszych wiołnistek, Eugenia Umińska.

29 marca r. b. polski świat muzyczny, a z nim i kraj cały, obchodził 10 rocznicę śmierci wielkiego kompozytora. Jak wiadomo, w związku z tą rocznicą zawiązał się komitet obchodu, który ustalił już w ogólnych zarysach program obchodu. Rok bieżący 1947 otrzymał dla świata muzycznego nazwę „Roku Karola Szymanowskiego”. Wszyskie instytucje i placówki muzyczne mają w tym roku w jak największym zakresie propagować twórczość Karola Szymanowskiego.

Najlepszą propagandą będzie, oczywiście, zaznajamianie szerokiego ogółu z utworami kompozytora i dlatego muzykalny świat Łodzi z uznaniem powitał na estradzie Eugenii Umińskiej, która na ostatnim koncercie Filharmonii wykonała drugi koncert skrzypcowy Szymanowskiego.

Występ Eugenii Umińskiej uważamy za bardzo szczęśliwe zapoczątkowanie „Roku Szymanowskiego” na terenie Łodzi. Łódź, wciąż jeszcze przodująca pod względem liczności mieszkańców, dzięki Filharmonii i Wyższej Szkole Muzycznej, stała się obecnie i jednym z centrów naszego życia muzycznego. Muzykalna Łódź, niewątpliwie nie zbledzie było czym „Roku Szymanowskiego”, żywny nadzieje, że twórczość kompozytora dojdzie do pełnego głosu na naszych tegorocznych programach koncertowych.

Drugi koncert skrzypcowy Szymanowskiego ma w osobie Eugenii Umińskiej powołana i świetna odtwórczyni. Duża inteligencja muzyczna i bogaty zasób środków tech-

nicznych — oto warunki konieczne, takich od wykonawcy wymaga muzyka Szymanowskiego. Eugenia Umińska czyni im obu w pełni zadość i dzięki temu ostatnie wykonanie kompozycji Szymanowskiego stało na bardzo wysokim poziomie.

Duży o pięknym brzmieniu ton — słodki bez okiwości i uczuciowy bez sentymentalności — dobrze nadaje się do interpretacji, przeważających w tym koncercie momentów lirycznych, a z trudnościami natury technicznej, znakomita skrzypkarka daje sobie radę w sposób budzący najwyższy podziw. W takim wykonaniu koncert Szymanowskiego może przemówić do duszy nawet mniej przygotowanego słuchacza. Wprost idealnie odzwierciedla Umińska i młodsze utwory Szymanowskiego, z których usłyszeliśmy w nadadku transkrypcję jednej z „Pieśni Kurpiowskich” oraz popularną już „Fontannę Aretuzy”.

Na program koncertu złożyły się nado: burleska symfoniczna „Pawel i Gawel” B. Wallak - Wallewskiego, 5 pieśni ludowych, A. Panufnika i tańce weselne z „Pieśni o ziemi” R. Palestra.

Pieśni Panufnika, wyróżnione na zeszłorocznym Wszechrólkowym Festiwalu Muzycznym w Londynie, są pomyslowym opracowaniem motywów ludowych na chór sopranów unisono, z towarzyszeniem 2 fletów, 2 klarnetów i 1 bas - klarnetu. Partie głosowe czyste i dźwięcznie wykonywały studentki W. Szkoły Muzycznej.

W kompozycji Palestra podziwiałem temperament, pomyslowość i doskonałą robotę techniczną.

„Pawel i Gawel” Wallewskiego to jeden z atrybutów złożonych w swoim czasie muzyce programowej i prądem strausowskim, które nurfowały „Młoda Polska”. W każdym razie warto było przypomnieć ten bodaj najlepszy utwór, nleżyającego już, a dobrze dla naszej kultury muzycznej zasłużonego muzyka. Dyrygował z temperamentem i z smakiem dyr. Zdzisław Górzyński. St. Woyna - Gwiazdźński

Ulgi tramwajowe dla rencistów Z. U. S.-u

Niniejszym podaje się do wiadomości, iż Komisja Miejsk. Rady Narodowej przy K.E.Z. na posiedzeniu w dniu 14. 12. 46 r. przyznała ulgowe legitymacje pracownicze dla rencistów Zakładu Ubezpiecz. Społ., pobierających: a) renty starcze z tytułu ukończenia 65 lat, b) renty inwalidzkie przy utracie 66,23% zdolności

zarobkowania, c) renty wypadkowe przy utracie co najmniej 45% zdolności zarobkowania.

Wszyscy wyż. wymienieni renciści na podstawie zaświadczeń, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, otrzymają w Dyr. Kolei Elektr. Łódzkiej ulgowe legitymacje pracownicze.

Polskie statki na morzach świata Zima ciężkim okresem dla marynarzy

Pozycje polskich statków handlowych na liniach regularnych przedstawiają się następująco: statek pasażersko - towarowy „Słask” przybył do Londynu. Z Gdyni statek zabrał 25 pasażerów oraz ładunek drobnicy, między innymi wyrobów meblarskich oraz partie kminu. S/S „Hel” odbywa obecnie swoją 16-tą podróż na trasie Gdynia — Rotterdam — Antwerpia — Gdynia.

Przewyciężywszy ciężkie trudności żeglugowe statek przybył do Rotterdamu. Jest to jeden z nielicznych statków, któremu się udało przebyć zamarynżety Kanał Kiloński. M/S „Lewant” wyszedł z tureckiego portu Iskenderon i z początkiem marca przybędzie do Gdyni.

M/S „Lechistan” opuścił wczoraj Gdynię z ładunkiem cukru i blachy cynkowej. Po przybyciu do Antwerpii uda się następnie do Aleksandrii i innych portów lewantyńskich.

M/S „Stalowa Góra” w dniu 18.12. 1946 r. opuścił brazylijski port Bahia z ładunkiem drobnicy do Antwerpji oraz z ładunkiem bawełny do Gdyni. „Białystok” w dniu 30-go stycznia br. opuścił Monte Video z ładunkiem drobnicy do portów Santos i Rio de Janeiro. W Rio de Janeiro ładuje bawełnę, poczem wyruszy w podróż powrotną do Gdyni. S/S „Bałtyk” przybył do Bostonu z ładunkiem polskiej surówki żelaznej. W drodze powrotnej zabierze

do Gdyni drobnicę z portów Baltimore i N. Jorku. Statek S/S „Borysław” wyruszył w dniu 12 stycznia z Nowego Jorku z ładunkiem amerykańskiego węgla do duńskiego portu Aarhus, gdzie w chwili obecnej bierze ładunek bekonów i masła dla Polski.

S/S „Wilno” opuścił port norweski Namsos w dniu 5 bm., udając się w dalszą podróż poza pas polarny a m. in. do Narwiku po rudę żelazną. Jest to pierwsza podróż jaką polski statek odbywa po wojnie do Norwegii.

„Wilno” ze wzgl. na panujący okres ciężkiej zimy i sztoromu odbywa swą podróż w niezwykle trudnych warunkach żeglugowych.

NOTATKI GOSPODARCZE

— Liczba ubezpieczonych rolników w Austrii wynosiła w 1938 roku o 106 tysięcy osób więcej, niż w chwili obecnej.

— Umowa kompensacyjna pomiędzy Czechosłowacją a Norwegią przewiduje wymianę norweskiego tranu na czechosłowacki cukier.

Amerykańskie władze okupacyjne w Austrii przekazały rządowi austriackiemu majątek wszystkich towarzystw eksploatacji ropy naftowej, znajdujących się na terenie okupacji amerykańskiej. Towarzystwa te stanowiły częściowo lub całkowicie własność niemiecką.

Preliminarz budżetowy Szwajcarii na rok 1947 przewiduje deficyt w wysokości 100 milionów franków szwajcarskich.

Rząd brytyjski przekazał Austrii w postaci darowizny sumę 8 i pół miliona funtów szterlingów, zebranych ze składek publicznych na odbudowę gospodarczą Austrii.

Ponadto rząd brytyjski udzielił Austrii kredytu w wysokości 1,5 miliona funtów szterlingów na zakup bawełny.

Węgierski budżet państwowy na rok 1947 zamyka się deficytem 350 milionów guldenów

DDC ŻYCIE PARTIISTYCZNE

Z ramienia Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Partii Socjalistycznej został delegowany na zebranie w dniu 12 bm. o godz. 17.00 do Koła przy P.C.H. ul. Płotkowska 152, łow. mgr. Bańkiewicz Jerzy.

W rocznicę śmierci ofiarnej pracownicy na polu oświaty ludowej

Pod okiem carskiej policji

Niewinne wycieczki po Warszawie potężnym środkiem uświadczenia narodowego

W czwartą rocznicę śmierci ukazał się szereg wspomnień o Jej pięknym i ofiarnym życiu. Chcę przypomnieć jeden fragment Jej bogatej działalności.

Niemal przed pół wiekiem w czasach niewoli i ucisku grono oświatowców postanowiło nawiązać ze wsią kontakty osobiste, nie tylko za pomocą przemycanej na wieś „bibuły”. Powzięta została myśl organizowania wycieczek ze wsi do stolicy, by ukazując wiejskim turystom pomniki wielkości i chwały, trud i poświęcenia budzić w nich ukochanie w przeszłości tego, co było w niej trwałe i piękne, a za razem wnieść w ich „wsiowy świat” poważniejsze i szersze zainteresowania.

MŁODA ENTUZJASTKA

Jedną z najdzielniejszych wśród koła oświatowców — entuzjastów była młodzianka nauczycielka geografii Stefania Sempołowska. Przez lat dwadzieścia nieustraszenie oprowadzała wiejskie wycieczki po Warszawie.

Oprawdanie po mieście w celach przez przewodniczkę za mierzonych pod czujnym okiem żandarmerii i policji, nie było rzeczą ani łatwą, ani bezpieczną. Ze się przez lat dwadzieścia udawało z powodzeniem, było to bezsprzeczna zasługa wielkiego zaufania i przywiązania, jakie umiała zaskarbić sobie u przygodnych słuchaczy i umiejętności przewyciężenia przeszkód natury policyjnej.

W OBLICZU STARYCH PAMIĄTEK

Na Starym Mieście, w Katedrze, na Woli, wskazując na drogę sercu polskiemu pomniki i pamiątki, nie bacząc na groźbę jej niebezpieczeństwo, cichym szepem przytaczała odpowiednio wiersze, opowiadała o manifestacjach, o sprawie chłopskiej w okresie przedpowstaniowym.

W swych wspomnieniach opowiada Sempołowska: „Do zasadniczych wycieczek należała wycieczka nad Wisłę. Po krótkich objaśnieniach geograficznych przechodziliśmy do ideowo - uczuciowej strony: — tyś swobodna, jak duch Polski, tyś nam ukochana, tyś łącznikiem, który spaja Polskę rozszarpaną. — Z mostu oglądaliśmy Zamek, Ojczyznę Nasłuchiwałam szum fal wiślanych, ech sławy, niesionych z Krakowa, „królów grodu” i jęków Cytadeli spod szczytów Warszawy”.

POUFNE ROZMOWY NA WIEŻY CIŚNIEŃ

Najpoufniejsze rozmowy i opowiadania odbywały się na wieży ciśnienia. Na wieżę wchodziło tylko uczestników wycieczki za biletami osobistymi. Sempołowska stwierdza, że: „Na tej

najwyższej wieży mówiło się już bez niepotrzebnego ucha o tym, co było w naszej myśli, w naszym sercu najważniejsze: o warunkach politycznych kraju i miasta, o życiu społecznym, o marzeniach i dążeniach przyszłości”. Tutaj przewodniczka streszczała w słowach przystępnych ustępy z „Kordiana”, z „Nocy Listopadowej”, z „Wesela”. Mickiewiczowska „Reduta Ordona”, po mistrzowsku deklamowana, budziła zawsze szczerą uwagę.

Przy rozważaniach znaczenia strajku, pieśń: „Naprzód, Warszawo!” wywoływała zapal do walki z wszelkimi przejawami ucisku.

„OMANŹCZYCHA”

Cuda nowoczesnej techniki: maszyny, narzędzia rolnicze, gaz, elektryczność, wodociągi,

kanalizacja budziły podziw, połączone bardzo często z pewnego rodzaju lekciem. Z poblazliwym uśmiechem Sempołowska wspomina, że pewna wycieczka nazwała ją „omanżczycha”: — wszystko ze ściany wyciąga: wodę, ogień, światło, a nawet gada w ścianę. Obrazy pokazuje tylko w ciemności i tylko na piecu”.

NIEDOKOŃCZONE DZIEŁO

Przerazająco niski poziom umysłowości ludności wiejskiej, zwłaszcza z okolic dalszych od Warszawy, wymagał czujnej pracy oświatowców. — Zasługi Sempołowskiej w dziele oświaty i budzenia uspiętej duszy ludu wiejskiego są wielkie i, jak dotąd, niedosć ocenione. Powinno powstać fundacja jej imienia. Zapoczątkowane przez nią dzieło oderwania chłopca od „życia

własnych tylko interesów codziennych”, o czym z naciskiem mówi Sempołowska, która oddała dwadzieścia lat życia zmudnej trosce podniesienia wzniosłości świadomości, wymaga jeszcze wielkich trudów i znośń. Partie i stronnictwa polityczne wnoszą wkład duży, ale sama sprawa wymaga na szeroką skalę podjętej akcji oświatowej, społecznej i wychowawczej państwa i społeczeństwa.

Stefania Sempołowska nie należała do żadnej partii politycznej, holdując jednocześnie radykalnemu na świat pogładowi. Gorące jej serce współczuło każdej niedoli. Z niezmiernym poświęceniem otaczała opieką więźniów politycznych zarówno za caratu, jak w czasach szalejących w Polsce rządów sanacyjnych. S. Waszczyńska.

Historia jakich mało

NIEPRAWDA jest, że minęły czasy wielkiej romantycznej miłości. Choć współczesna cywilizacja nie sprzyja jej rozwojowi, niemniej istnieje ona. Życie nadaje jej wielokrotnie prozaiczny epilog — lawę sądową.

Młody kanonier brytyjski z miłości do czarnowłosej weneckiej dziewczyny z wojska na trzy miesiące przed demobilizacją. W imię tegoż samego uczucia pełna temperamentu Włoszka sprzedaje za 250 tysięcy lirów część swojej chudoby, by wraz z swym kochankiem zamieszkać z dala od głównego nurtu życia (i z dala od żandarmerii) nad jeziorami de Come. Realizm każe im założyć mały sklepik, aby stworzyć materialną bazę dla pałacowych namiętności. Interes nie idzie. Rzucają go. Śnieżną nocą przez chodzą przełęczą St. Bernard granicę francuską. Kilkaś kilometrów przebywają pieszo. Mijają Paryż, Boulogne, by zatrzymać się w rybackiej wiosce nad La Manche. Za 6 funtów kupują barkę i... próbują szczęścia. Nieznośna, zabijająca radość* wspólnego pożytku nostalgia pcha ich ku Falkstone. A więc już wyspy. Osiedlają się w pobliżu Norwich. Pierwsze święto Bożego Narodzenia spędzają nareszcie u siebie w domu spokojnie, zapatrzeni we własną przyszłość.

Ale życie jest twarde i prawa są nieprzekraczalne.

Zjawia się policja. Aresztowanie. Koniec?

Trybunał uwzględnił okoliczności łagodzące. Sędzia wzruszony romantyczną historią młodych oskarżonych zezwolił na pobyt młodej Włoszki w Wielkiej Brytanii do chwili przyjazdu obywatelstwa. Narzeczony pomaszerał jednak pod eskortą wojskową do aresztu.

Po historii pozostał ślad... w aktach sądowych trybunału w Norwich.

C'est la vie!

My Was znamy

SZEREG dzienników praskich podało kilka tygodni temu na widocznych miejscach następującą wiadomość:

„Jak nam komunikują, władze miejskie Pragi zarzucają się od pewnego czasu niezliczoną ilością listów anonimowych”.

Na marginesie tej wzmianki ukazała się ciekawa wypowiedź p. Jaroslawa Chochołaty, eksperta grafologii, który doniósł zaniepokojonym czytelnikom sensacyjne wprost wyjaśnienie, „że współczesne metody grafologii są tak doskonałe, iż możliwym jest określenie z niezwykłą dokładnością i precyzją szczegółów odnośnie autorów nadsyłanych anonimów”.

Doprawdy zachwycające! Dzięki wiedzy pana Chochołaty uda nam się wyjaśnić niejedną tajemniczo list, przesyłany przez czytelników na ręce naszej redakcji, list, który spęda sen z powiek niejednemu czy niejednej z naszych koleżanek czy kolegów.

Z tego krótki morał: piszcie tylko listy miłe, bo my Was i tak znamy. A kto temu winien? Jarosław Chochołaty.

Przerazony tłum trątuje kobiety

Pożar sali balowej

Żołnierze brytyjscy i Niemcy wśród poparzonych

W Szpandawie wybuchł największy od 25 lat pożar w Berlinie, którego ofiarą padło według tymczasowych wiadomości 80 osób, w tym 6 żołnierzy brytyjskich. 150 osób z ciężkimi obrażeniami, odstawiono do szpitali a wiele do domów prywatnych z powodu przepełnienia w szpitalach.

Splonęła mianowicie sala tańeczna, w której przebywało około 800 osób na balu maskowym. Powodem pożaru było zbyt silne ogrzanie pieców żelaznych, przy czym od rur zapalił się drewniany dach. Płomienie opanowały momentalnie całą salę i w 1 godzinie splonęła doszczętnie sala, tak, że zadanie straży pożarnej ograniczało się tylko do odstawienia oparzonych do szpitali i wydobywania spalonych. Akcją ratowniczą utrudniały zakratowane okna u wyj-

ścia głównego. Wiele kobiet zratowano z powodu paniki, jaka wszystkich opanowała. Część gości usiłowała ratować swoją garderobę, lecz zawałając się sklepienie udaremniło ich usiłowania i powiększyło liczbę ofiar.

Dobrośliwe ostrzeżenie czy złośliwy żart w stosunku do ministra

Centrala policji brytyjskiej w Scotland Yard otrzymała w sobotę telefonogram z Southend z ostrzeżeniem, że dom ministra opatu Shinwe l'a Emanuela zostanie wysadzony w powietrze

wczesnym rankiem w poniedziałek za pomocą bomby zegarowej.

Policja przedsięwzięła wszelkie środki ostrożności, dotychczas jednak nic nie wykryto.

Po zamachu w Norymberdze

Gestapo jest potrzebne

Niemcy chcą powołać do życia nową policję polityczną

Rada miejska w Norymberdze uchwaliła, żeby natychmiast aresztować wszystkich skazanych przez sądy denaryfikacyjne na obozy pracy. Póstanowienie to wydano na posiedzeniu, zwołanym po zamachach bombowych na sąd denaryfikacyjny. Na tym samym posiedzeniu zażądano utworzenia policji politycznej dla ochrony przeciw hitlerowskim organizacjom podziemnym, natychmiastowego zwolnienia obciążonych hitlerowców ze stanowisk publicznych, zbadanie obywateli obozów internowanych, wydzielenia sądów z rejonu obozów, oraz wydanie zakazu przesyłania paczek do obozów internowanych.

Fritsche grozi ucieczką

Obrońca Hansa Fritsche'go wniósł do sądu apelację w związku z wyrokiem skazującym swego klienta na 9 lat więzienia.

Obrońca Fritsche'go utrzymuje, że wobec powyższego wymiaru kary należy się liczyć z usiłowaniami ucieczki skazanego.

Ponieważ nie udało się wykryć sprawców zamachów bombowych, rada miejska w Norymberdze ogłosiła, że jeśli zamachowcy nie zostaną wykryci w przeciągu 10 dni, wszyscy przydzieleni do prac hitlerowcy zostaną na 4 tygodnie pozbawie-

ni dodatków żywnościowych dla pracujących, a wszyscy przywódcy HJ od „Stammfuhrera w górę, jak i wszyscy aktywiści hitlerowcy, mają być aresztowani.

Rekin przemysłowy Niemiec nie odpowie za swoje czyny

Wielki przemysłowiec i właściciel koncernów przemysłu żelazowego i stalowego, Fritz Thyssen, który pomocą finansową ułatwił Hitlerowi osiągnięcie władzy, nie będzie pociągany do odpowiedzialności sądowej.

Trybunał niemiecki uznał bowiem, że już sama nieobecność

w Niemczech odciąża go od winy.

Thyssen, jak wiadomo, uciekł z Niemiec w r. 1938. Do stycznia przebywał on w szpitalu w strefie brytyjskiej, a obecnie władze amerykańskie zwolniły go do domu.

JUŻ SA W PRZEDAZI!

L. H. MORSTIN
KŁOS PANNY
zł. 400.

Z. NAŁKOWSKA
NIEDOBRA MIŁOŚĆ
zł. 250.

Z. UNŁOWSKI
20 LAT ŻYCIA
zł. 350.

A. J. CRONIN
CYTADELA
zł. 600.

SKŁAD GŁÓWNY „WIEDZA”.
Wyd. J. PRZEWORSKIEGO

SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA »WIEDZA«

Wszyscy lekarze zmobilizowani

Grypa przybiera rozmiary epidemii
Jak uchronić się przed groźną w skutkach chorobą

Teroroczną osiła zima przyniosła nam również poza innymi niespodziankami, epidemię grypy. Dezorganizuje ona pracę w przemyśle, biurach i instytucjach, gdyż codziennie setki osób zmuszonych jest położyć się do łóżka z gorączką, z kaszlem itp. objawami tej bardzo przykry choroby.

MOBILIZACJA LEKARZY

Grypa szaleje w całej Polsce, a nasilenie jej w Łodzi, jak twierdzą lekarze, jest bodaj największe. Ubezpieczalnica Społeczna nie jest w stanie poddać masowemu napływowi zgłoszeń o wizyty. Z tego względu podjęte zostały starania o pełną mobilizację wszystkich lekarzy Łódzkiej. Doszło do tego, że Uniwersytet Łódzki przydzielił do akcji zwalczania grypy nie tylko asystentów kliniki, ale i wielu studentów medyków. Również władze wojskowe przydzieliły do niej swych lekarzy, którzy np. wczoraj w pierwszym dniu załatwili dla Ubezpieczalni Społecznej przeszło 100 wizyt u chorych w domach.

Jakie są objawy grypy i czym charakteryzuje się przebieg tej choroby — aby zasięgnąć wyczerpujących informacji w tej materii zwróćmy się do wybitnego specjalisty lekarza.

SPÓR O NAZWE

Rozmowę naszą zaczęliśmy od ustalania... pochodzenia nazwy choroby. Część medyków uważa, że nazwa grypy pochodzi od niemieckiego słowa „griepen”, co oznaczać ma, że chorego „łapie” gorączka i dreszcze. Francuzi twierdzą, że omi są ojcami tej nazwy choroby ustalanej na podstawie wyglądu cierpiącej twarzy chorego, „la face gripee — twarz zmarszczona.

PIERWSZE OBJAWY

Pierwszym objawem choroby jest nieoczekiwana zazwyczaj wysoka gorączka. Jest ona połączona z dreszami, bólem głowy, mięśni i krzyża. Gardło chorego jest zaczerwienione. Odczuwa on ogólne osłabienie. U chorego pojawia się zazwyczaj suchy kaszel oraz spotegowy katar nosa. Charakterystyczny błąd wyglądu chorego jest rezultatem jakgdyby porażenia naczyń krwionośnych.

Grypa jest schorzeniem wysoce zaraźliwym. Kiedyś epidemie tej choroby dziesiątkowały dosłownie ludność Europy. Wielką taką epidemię przeżyliśmy po zeszłej wojnie w r. 1918. Nazywano ją wówczas „hiszpanką”, albo „influenza”. Charakterystyczne jest, że każda epidemia grypy ma początkowo łagodny przebieg, stając się dopiero w dalszym etapie groźną. Największe niebezpieczeństwo grypy polega na jej działaniu na naczynia krwionośne.

GROźNE KOMPLIKACJE

Najgroźniejszą komplikacją choroby jest pogrypowe zapalenie płuc. Pojawia się ono w pięć lub sześć dni choroby, już po ustąpieniu gorączki. Wydaje się, że choroba już skończyła się i pacjent będzie zdrowy. Tymczasem „rekonwalescenta” ogarnia nagle nowa fala gorączki, choroby słabnie, błędnie, tętno jego staje

się słabe, ale przyspieszone. Następuje gwałtowne porażenie naczyń krwionośnych. Sytuacja staje się teraz niebezpieczna, gdyż najzdrowsze nawet serce nie może regularnie funkcjonować, gdy nie dostanie odpowiedniej ilości krwi. To też w tym momencie jeśli nie nastąpi natychmiastowa interwencja lekarza — może nastąpić katastrofa.

JAK SIĘ CHRONIĆ?

Jak należy zachować się w wypadku zachorowania na grype?

Przed wszystkim należy natychmiast położyć się do łóżka, wypić gorącą herbatę z cytryną i wezwać lekarza. Jego opieka jest nieodzowna. Należy bezwzględnie izolować chorego od większych skupisk ludzkich.

Wskazano jest, aby w czasie panowania epidemii ludzie zdrowi zażywali minimalne dawki chininy. Wystarczy używać raz dziennie po 0,05 gr. chininy.

*Profilaktyka indywidualna może

również polegać na unikaniu skupisk ludzkich w czasie epidemii. Należy unikać osób cierpiących na katar, czy kaszlaczy. Ci ostatni powinni kasłać w chustkę. Należy dbać o higienę osobistą. Dobrze jest dezynfekować usta, t. zn. płukać je wodą utlenioną i roztworem nadmanganianu potasu 1 : 10.000. Należy dbać o higienę mieszkania, biura i instytucji przez częste wietrzenie pomieszczeń.

dr. T.

Kolejowy rozkład jazdy przekreślony

Śnieg w Łodzi zatrzymał tramwaje

„2” została całkowicie unieruchomiona — „9”, „3” i „13” kursowały bez przystopów

(t). Donosiliśmy wczoraj o olbrzymich trudnościach, jakie mrozy i silne zawięże śnieżne spowodowały w kolejnictwie, lotnictwie i komunikacji autobusowej. Wycofanie z ruchu wielu pasażerskich pociągów dalekobieżnych, a nawet kursujących między Łodzią a Warszawą — wywołało wielkie zamieszanie wśród podróżnych. Na dworcach Łódzkich panował wczoraj wielki ścisk oczekujących na pociągi, pasażerów. Wiele ludzi z innych miast ugłęzło w drodze i nie może powrócić do domu. Zwłaszcza, że wprowadzono pewną kolejność w sprzedaży biletów. Obojętnym rozkład jazdy na kolejach został faktycznie przekreślony. Pociągi nadal przybywają z opóźnieniem, przekraczającym niemal kilkanaście godzin. Podróżni opowiadają, że zdarzają się wypadki, iż pociąg zatrzymywany jest w polu z powodu zamieni na przeciąg 5 a nawet 6 godzin. Oczyszczanie torów jest b. uciążliwe. Niekiedy tzw. plugi śnieżne nie pomagają, gdyż zanim jakiś ocinek drogi zostanie oczyszczony, nowe zwały śniegu, przynoszone silnymi podmuchami wiatru, tarasują na nowo szyny. Brygady techniczne pracują bez przerwy w dzień i w nocy, usiłując doprowadzić do porządku defekty w lokomotywach.

SKASOWANE POCIĄGI

Na terenie Dyrekcji Łódzkiej odwołane zostały od dnia 10 br. następujące pociągi:

Poc. pasaż. Łódź-Kal. — Wrocław odj. z dworca Łódź-Kal. o godzinie 19 m. 25,

poc. pasaż. Wrocław — Łódź-Kal. odj. z dworca Wrocław o godz. 7.35,

poc. pasaż. Łódź-Fabr. — Warszawa odj. z dworca Fabr. o godz. 7.40,

poc. pasaż. Warszawa — Łódź-Fabr. odj. z dworca Warszawa o godz. 17 m. 05

poc. pasaż. Kutno — Września odj. z dworca Kutno o godz. 6.55,

poc. pasaż. Września — Kutno odj. z dworca Września o godz. 18.00,

poc. pasaż. Warszawa — Poznań odj. z dworca Warszawa o godz. 9 m. 05,

poc. pasaż. Poznań — Warszawa odj. z dworca Poznań o godz. 10.55,

poc. pasaż. Łódź-Kal. — Katowice odj. z dworca Łódź-Kal. o godz. 0.55,

poc. pasaż. Katowice — Łódź-Kal. z dworca Katowice o godz. 15 m. 15,

poc. pasaż. Warszawa — Gliwice odj. z dworca Warszawa o godz. 14 m. 00,

poc. pasaż. Gliwice — Warszawa odj. z dworca Gliwice o godz. 5.43,

poc. pośp. Gdynia — Katowice odj. z dworca Gdynia o godz. 14.00,

poc. pośp. Katowice — Gdynia odj. z dworca Katowice o godz. 059,

poc. pasaż. Warszawa — Lignica odj. z dworca Warszawa o godz. 20 m. 40,

poc. pasaż. Lignica — Warszawa odj. z dworca Lignica o godz. 19.03,

poc. pasaż. Łódź, Kal. — Tomaszów Maz. odj. z dworca Łódź-Kal. o godz. 15 m. 20,

poc. pasaż. Tomaszów Maz. — Łódź-Kal. odj. z dworca Tomaszów Maz. o godz. 5 m. 32,

Pociąg pośpieszny Brześć — Poznań odchodzi z W-wy Gł. godz. 22 m. 45 kursuje trzy razy w tygodniu, odjazd z W-wy w poniedziałki, środy i piątki,

Poc. pośp. Poznań — Brześć odchodzący z Poznania godz. 15 m. 35 kursuje trzy razy w tygodniu, odj. z Poznania we wtorki, czwartki i soboty.

KOMUNIKACJE W ŁODZI

Bardzo poważnym wstrząsam ulega także komunikacja na tramwajach podmiejskich, a wczoraj z powodu porannej zadywki, zaszyły również komplikacje w miejskim ruchu tramwajowym. Zasypane zostały na długich odcinkach szyny, przebiegające przez otwarte ulice na krańcach Łodzi.

O godz. 8 rano wydział ruchu MZK zmuszony był wysłać na wyłoty wielu ulic, jak Narutowicza, Napiórkowskiego itp. specjalne grupy pracowników dla oczyszczania torów.

Masy robotników i pracowników zmuszone były piechotą udać się do fabryk i biur, gdyż na niektórych trasach wozy szły albo w b. wolnym tempie, albo też w ogóle stanęły.

„Rada Książki” odbyła swe pierwsze posiedzenie

W ministerstwie Oświaty odbyło się plenarne zebranie Rady Książki.

W toku dyskusji stwierdzono, że mimo dużego rozwoju akcji wydawniczej, odczuwa się dotąd brak jednolitej polityki wydawniczej, co powoduje luki w

Konkurs pianistów
W Państw. Wyższej Szkole Muzycznej

(t) Ubiegłej niedzieli w lokalu Państwowego Konserwatorium w Łodzi odbył się wielki konkurs pianistyczny studentów Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej. Do konkursu stanęli słuchacze klas prof. Dobkiewicza, prof. Romaszkiwej, prof. Albrzeja i prof. Dobkiewiczowej. Na program złożony się następujące utwory: Szymanowskiego „Mazurek”, Moniuszko — Melcer — „Przaśniczka” Paderewskiego — „Kaprys”.

Organizacja konkursu była niezwykle oryginalna. Przede wszystkim polegała ona na tym, że stawiający do konkursu otrzymywali numery i grał na estradzie za parawanem. W ten sposób zarówno jury konkursu z rektorem PWSM, prof. Wilkomirskim na czele, jak i publiczność, która również oddawała głosy na poszczególnych wykonawców, nie mogli kierować się żadnymi ubocznymi względami, a sąd swój musieli oprzeć tylko na wrażeniu, jakie gra poszczególnych studentów wywierała na nich bezpośrednio.

Laureatem konkursu został młody pianista (Nr. 4), Tadeusz Kerner (klasa prof. Dobkiewicza), który zdobył pierwszą nagrodę. II miejsce zdobył student klasy prof. Romaszkiwej — Walenty Parczewski, zaś III miejsce — Barbara Kowalska (klasa prof. Dobkiewicza).

Rejestracja przedsiębiorstw handlu

Na podstawie polecenia Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi zarządziła rejestrację wszystkich prywatnych przedsiębiorstw handlu i domów.

Rejestracja przeprowadzona będzie w Zrzeszeniu Spożywczym przy Izbie, Al. Kościuszki 4, parter, pokój Nr 8.

Termin rejestracji upływa z dniem 1. 3. 1947 roku.

Bal literatów

Literaci Łódzcy organizują w nadchodzącą sobotę, 15. 2. 47 r. o godz. 22-iej w lokalu Cafe Klubu Piekwicka wielki bal, który niewątpliwie stanowić będzie najbardziej atrakcyjną imprezę tegorocznego karnawału. Pozostałe jeszcze bilety nabywać można w Sekretariacie Związku Literatów, przy ul. Bandurskiego 8 m 3 (III p.).

Dodatkowa rejestracja kart na mięso

Wydział Aprowizacji i Handlu Zarządu Miejskiego w Łodzi podaje do wiadomości, że dodatkowa rejestracja kart żywnościowych kart, 1 na mięso w mies. lutym odbywać się będzie nieodwołalnie do dnia 22 b.m. w 10 niżej podanych sklepach rzemieślniczych:

1) Mechaniczna Wędliniarnia Udziałowa, ul. Marsz. Stalina 16. 2)

Kraszewski, Nawrot 25. 3) Makowski, Narutowicza 22. 4) „Przyszłość”, Mariana Nowotki 3. 5) Welnicki, ul. Płk. Więckowskiego 68. 6) Chylak, ul. Limanowskiego 6. 7) Teszner, ul. Rokicińska 13. 8) Kaźmierska, ul. Abramowskiego 26. 9) Janowski, ul. Rzgowska 45. 10) Nowicki, ul. Pabianicka 36.

„Poszukiwał” Niemca i dopuścił się pospolitej grabieży

(a) Przed Sądem Okręgowym w Łodzi stanął 23-letni Roman Ogiński, który 27 listopada ub. r. przyszedłszy do mieszkania Jana Hermanowicza w Aleksandrowie przeprowadził rewizję, rzekomo w celu odszukania ukrywającego się u niego Niemca. Po bezskutecznych poszukiwaniach opuścił mieszkanie, zapowiadając powrót. Wieczorem rzeczywiście powrócił do mieszkania Hermanowicza i sterroryzowałszy go, zabrał garderobę oraz 106 zł. w gotówce. Odchodząc zagroził

Hermanowiczowi śmiercią w wypadku, gdyby donosił władzom o dokonanej napadzie. Tym niemniej poszkodowany dał znać najbliższemu posterunkowi M. O. i w rezultacie natychmiastowego pościgu Ogiński dostał się za kratki.

Na rozprawie sądowej prowadzonej w trybie doraźnym Ogiński tłumaczył się, że myślał, iż Hermanowicz jest Niemcem, wobec czego nie miał skrpułłów w stosunku do niego. Ogiński skazany został na 10 lat więzienia.

STG

SPORT

Zza kulis ringu Ameryki

Mike Jacobs — dyktator boksu zawodowego

19 czerwca 1946 r. w Nowym Jorku na „Jankee-Stadium” odbyło się spotkanie o mistrzostwo świata wagi ciężkiej między Joe Luisem z pretendencją do tego tytułu Billi Conem. Zwy ciężki w tej walce nie Luis, naj silniejszy bokser USA, lecz... szczupły wysoki starzec Mike Jacobs, mianujący siebie sentymentalnie „wujkiem Maikl”. Luis i Conn należą do Jacobsa podobnie, jak większość wybitniejszych pięściarzy amerykańskich, którzy, jak powiada znany amerykański dziennikarz sportowy D. Fild, wpadli raz w sidła oheiwego kombinatora nie potrafia już uwolnić się spod jego „opiek”.
Osobisty majątek tego właściciela przemysłu bokserkiego jet oceniany na przeszło 5.000.000 dolarów. Jedno tylko spotkanie Luis-Conn przyniosło „wujkowi” blisko 500.000 dolarów, w czasie gdy zawodnicy z ledwością zarobili na spłacenie długów zaciągniętych u menażera i uregulowanie podatku dochodowego. Na meczu tym zawodnicy wystąpili po 4-letniej przerwie, prezentując daleką od świetności formę. Dla znawców było jasnym, że impreza ta nie jest wielkim wydarzeniem sportowym, lecz Jacobsa interesowała nie sportowa strona spotkania, lecz „business”, a ten wypadł znakomicie. 80.000-y tłum widzów zapełnił tego dnia trybuny, zostawiając w kasach 3 miliony dolarów. Do tego trzeba dodać 300.000 dolarów, uzyskanych od przedstawicieli radia i filmu

za dokonanie transmisji i zdjęć filmowych.

Następnym źródłem dochodu manażerów sensacyjnych spotkań jest spekulacja biletami wstępu. Tenże Mike Jacobs w złotym wieku rozkwitu boksu zawodowego, kiedy stałymi bywałcami ringu byli bankierzy z Wall Street, sprzedawał bilety do łóż, których wartość nominalna wynosiła 250 dolarów, po 7.500. Złoty okres co prawda, miął, lecz „wujek Mike” dalej robi wcale niezłe interesy na odsprzedaży biletów. Tak naprzykład bilet wstępu na walkę Luis-Conn miał kosztować od 3 do 5 dolarów, w rzeczywistości jednak w tej cenie biletów w sprzedaży nie było, gdyż znajdowały się one w rękach spekulantów odsprzedawców. Jeżeli jakikolwiek mecz cieszy się zainteresowaniem publiczności, wówczas bilet 50-dolarowy jest odsprzedawany za 500 dolarów, 25-dolarowy — za 150. W języku fachowym nadpłata ta nosi nazwę „łodu”, część, którego pozostaje w kieszeniach odsprzedawców, reszta zaś wędruje do kieszeni Jacobsa.

„Wuj Mike” jest otoczony przez grupę ludzi zajmujących rozmaite stanowiska w społeczeństwie, którzy wyświadczają mu różnego rodzaju przysługi w zamian za otrzymanie bezpłatnych biletów wstępu.

Faktyczny gospodarz wszystkich znaczniejszych hal sportowych Nowego Jorku, między innymi i Madison Squar Garden, Jacobs wpływa pośrednio lub bezpośrednio na orzeczenia sędziów ringowych, a nawet dyktuje je wprost. Wielu reporterów sportowych pobiera u niego stałą gażę, za co pisze inspirowane przez niego artykuły. Wcale nie tak dawno, jedna z Nowojorskich gazet skarżąc się na dyktaturę Jacobsa dodaje jednocześnie, że walka z nim o uzdrowienie stosunków w boksie jest zupełnie bezcelowa.

Dla obiecujących bokserów kieszeń „wujka Mike” jest zawsze szeroko otwarta, nawet więcej — wujek narzuca się z kredytem, dając w ten sposób do uwikłania w długi trenerów i pięściarzy. Wystarczy jednak, by gwiazda któregoś z nich zaczęła gasnąć, aby portfel Jacobsa zamknął się przed nim hermetycznie.

O tym, jak reaguje Jacobs i jego klika na przejawy samodzielności poszczególnych bokserów, może służyć następujący przykład: Rei Robinson (nazywany nawet małym Luisem) bezwzględnie najlepszy pięściarz swojej wagi, nie może dotychczas otrzymać tytułu mistrza, gdyż jest prawdziwym niezależnym sportowcem, Robinson sam pragnie ustalać warunki i miejsce spotkań, jest śmiałościem łamiącym „święty kodeks” Jacobsa.

G. Awerbach.

(Dok. nastąpi)

Rywal Marusarza zwycięża w S. Moritz

W niedzielę zainicjowały się w San Moritz wielkie międzynarodowe zawody narciarskie o t. zw. białą wstęgę.

Wyniki zawodów były następujące:

W komb. alpejskiej: zwyciężył James Gouffet (Francja), 2) J. Blanc (Francja).

W slalomie: 1) Gouffet 2 min. 30,7, 2) Nadler (Austria) 2,33,0 min., 3) Schneider (Szwajcaria) 2,33,4, 4) Christian Pravda (Austria).

Gouffet jest młodym zawodnikiem francuskim. W chwili obecnej liczy on 24 lata. Już na zawodach FIS-u w 1938 r. dał się poznać jako niezwykle talent narciarski odnosząc w kombinacji alpejskiej zwycięstwo.

Miał wtedy lat 16-cie.

W kombinacji norweskiej triumfował Skandynawowie, którzy zajęli 3 pierwsze miejsca. Pierwszym był Szwed Israelson 4,55,1 pkt., 2) Jego rodak Elmstetter 4,54 pkt., 3) Norweg Tann, 4) Szwajcar Stampf.

W konkurencji skoków otwartych zwyciężył Asborn Ruud — (Norwe-

XXII mistrzostwa narciarskie Polski odhędą się w dwa klasach

Polski Związek Narciarski ze względów propagandowych i dydaktycznych organizuje XXII Mistrzostwa Polski pod hasłem masowego startu zawodników z całej Polski. Dzięki popraciu PUWF i PW wszyscy zawodnicy wysłani przez Okręgi będą mieli zapewniłone bezpłatne pomieszczenie i utrzymanie w czasie Mistrzostw w Zakopanem, pozatym dla innych zawodników, niewyznaczonych przez Okręgi przygotowuje biuro kwaterek tanie masowe kwatery. Ten masowy start zawodników zmusza jednak organizatorów zawodów do podziału startujących zawodników na klasy; będzie to nowością w porównaniu z Mistrzostwami zeszłorocznymi, w ten sposób mimo masowego startu poziom sportowy zawodów będzie utrzymany.

Jedno z najważniejszych zadań w czasie zawodów przypada Komisji Komunikacyjnej. Dzięki zyczliwemu ustosunkowaniu się Dyrekcji Kolei i Dyrekcji PKS w Krakowie zostanie zapewniony przejazd tak samych zawodników jak i widzów do Zakopanego. Pozatym cały szereg fabryk i organizacji młodzieżowych przygotowuje w tym czasie masowe wybieżki do Zakopanego własnymi środkami komunikacyjnymi.

ZAWODY NARCIARSKIE W JUGOSŁAWII

W Jugosławii w czasie od 2 do 9 marca 1947 w miejscowości Planica Jugosłowiański Związek Narciarski urządza Międzynarodowy Tydzień skoków na nartach. Na zawody te Fiskulturalni Savez Jugoslavije zaprosił polskich narciarzy. Przypominamy, że na słynnej skoczni w Planicy został osiągnięty rekord skoku na nartach 118 m. Skocznia ta zniszczona przez okupanta — jak donoszą nam z Jugosławii — została odbudowana i poprawiona.

ZNIŻKI NA MISTRZOSTWA POLSKI

Ministerstwo Komunikacji przyznało wszystkim udającym się na Mistrzostwa Polski niżki kolejowe 66 procentowe w drodze powrotnej na podstawie karty uczestnictwa. Szczegóły korzystania z kart uczestnictwa podamy w następnym komunikacie.

Mistrz słowiański pokonany w Czechosłowacji

Bokserzy jugosłowiańscy Lokomotywy Zagrzeb stoczyli ostatnio na terenie Czechosłowacji dwa spotka-

nia. W pierwszym swym spotkaniu zremisowali oni z wzmocnioną drużyną SK Pardubice 8:8 zaś drugie spotkanie stoczone w Kladnie z tamtejszą drużyną BC Jablekka przyniosło im zwycięstwo w stosunku 13:3.

W spotkaniu tym w wadze lekkiej doszło do wspaniałej sensacji, gdyż znany z turnieju wszechsłowiańskiego Jugosłowianin Barbadoro w wadze lekkiej doznał porażki od mało znanego pięściarza czeskiego Benesza.

Jugosłowianie występują w Czechosłowacji w następującym składzie: Jozic, Lakopowicz, Barkowicz, Barbadoro, Krleza, Tlicz, Jurlez i Wirag.

OGŁOSZENIE

Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza, przetarg nieograniczony na remont studni przy ul. Rybnej Nr 21.

Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu słego, należy składać w Wydziale Odbudowy ul. Piotrkowska Nr 64, I szej piętro w pokoju nr. 5, do dnia 21 lutego 1947 r. do godziny 11-ej przed południem w kopercie należyście zamkniętej z napisem: „Oferta na remont studni przy ul. Rybnej 21.”

Szczegółowe informacje oraz słupe kosztorysu za opłatą 50 zł. otrzymać można w Wydziale Odbudowy, ul. Piotrkowska Nr 64, II gie piętro, pokój nr. 130, otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 11-ej.

Wadnium przetargowe zgodnie z przepisami w wysokości 3% od sumy należy wpłacić do Głównej Kasy Miejskiej, ul. Roosevelta Nr 15, a kwit dołączyć do oferty.

Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo wyboru ofert lub unieważnienia bez podania powodu.

Łódź, dnia 11 lutego 1947 roku.

Zarząd Miejski w Łodzi

ODCZYTY

„Towarzystwo Słowiańskie” urządza w piątek 14. 2. 1947 r. o godz. 18 na Uniwersytecie, ul. Lindeya 3, I p., pokój 22, odczyt prof. Dr H. Ułaszyna pt. „Rozczłonkowanie narodowościowe i religijno wyznaniowe współczesnej Słowiańszczyzny”.

Galecki wraca

Galecki — znany na grunie łódzkim piłkarz ŁKS-u, wielokrotny reprezentacyjny obrońca Polski wraca z Anglii do Polski — donosi „przegład Sportowy”. Po powrocie Galecki obejmie najprawdopodobniej funkcje trenera PZPN.

Twarz kucharza powleka się trupią białością.
— Ależ jakto? — wybelkotał — wczoraj jeszcze radio nadawało, że Anglicy nie są zdolni do żadnego...
— Radio nadawało! — roześmiał się opryskliwie drugi żołnierz — słuchaj tego, co ci mówię. Przed chwilą przyjechało auto stamtąd. Szofer mówił mi, że natarcie było tak niespodziewane, że wszyscy początkowo potrącili głowy. Podobno cały korpus jest otoczony w rejonie Sidi Barani...

Kent nie słuchając więcej tego, co mówił żołnierz, wstał od stołu i wyszedł. Nie oglądając się ruszył w stronę miasta. Zastał Stilwella w sklepie. Kapitan siedział spokojnie na brudnym dywaniku za ladą, żując flegmatycznie daktyle.

— Czy słyszał pan o nowinach?

— Tak — głos Stilwella była tak samo cichy jak poprzedniego dnia — nasi rozpoczęli generalną ofen-

sywę. Przyznaje, że jestem tą wiadomością zupełnie zaskoczony. Nie przypuszczałem niczego takiego.

— Ja także. — Kent nie mógł opanować podniecenia. — Mój Boże! Jakżebym chciał być tam z nimi.

— Tak. — Stilwell wypluł pestkę w górę i zręcznie złapał ją w palec. — A mnie pozostawił by pan tutaj na łasce nieba. Jakże to romantyczne!

— Ach nie! Wie pan przecież, że nie o to mi chodzi. Nie mogę tylko myśleć spokojnie o tym, że tam nasi chłopcy biją się teraz jak Pan Bóg przykazał, podczas gdy my tutaj musimy siedzieć w tych durnych przebraniach i węszyć za różnymi głupstwami.

— Nie można robić dziesięciu rzeczy na raz, jak rzekła żona do męża, który podczas intymnej sceny palił fajkę. Niech pan pamięta, że gdyby nie tacy, jak my, to ci tam nie mogliby nigdy rozpocząć żadnej ofensywy. Dzisiejsza wojna to nie turniej rycerski, gdzie chłop mający najwięcej siły i najlepszy miecz rozkładał jednego przeciwnika po drugim.

— Tak, wiem o tym. Niech mi pan powie, co się właściwie dzieje?

— Nie wiem. Jestem tak samo zaskoczony tą wiadomością jak pan. Myślałem, że to pan jako siedzący bliżej źródła, przyniesie mi jakieś nowiny.

Kent medytował przez chwilę.

— Idę — rzekł wreszcie. — Wczorajem postaram się wpaść do pana.

Podali sobie ręce.

W domu na wzgórzu panował niesłychany zamęt. Generał wpadł na chwilę przed południem i nakazał pakowanie rzeczy swoich i Vanozzy. Ucieszyło to Kenta. Ofensywa brytyjska rozwijała się widocznie w odpowiednim tempie. O drugiej po południu nadleciały ponownie bombowce. Tym razem zaatakowały lotnisko, port i skrzyżowanie dróg. Ze wzgórza Kent mógł dokładnie dostrzec, jak wokół stojących przy nadbrzeżu statków wybuchają wysokie słupy wody. Stojący przed wejściem do portu parowiec nalożony wojskiem, otrzymał kilka trafień. Na oczach całego miasta pochylił się on gwałtownie i w ciągu niecałej minuty zatonał. Porucznik widział zdaleka jak od nadbrzeża odbiło kilka motorówek. — Nieustający grad bomb utrudniał ratowanie tonących. Podczas półgodzinnego nalotu ani jeden włoski myśliwiec nie ukazał się na niebie.

— Ale ich łupia... ale łupia... — porucznik zatarł ręce z zadowoleniem Widać było, jak Włochów ogarnia panika. Wczorajem jednak wszystko uspokoiło się. Mimo, że w ciągu nocy huk dział przybliżył się znacznie, ewakuacja wojsk została wstrzymana. Jedynie po zewnętrznej, przechodzącej mimo Bardii autostradzie pędziły przez całą noc uciekające z frontu kolumny pojazdów.

(C. d. n.)

Dzien w Lodzi

Telefon red dyżurnego 257 94

DYZURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują apteki: Cymera (Wólczajska 37), Bojarskiego (Przejazd 18), Unieszowskiego (Dąbrowska 24b) Epsztajna (Piotrkowska 225), Trawkowskiej (Przejazd 56), Pawlukiewicza (Pomorska 12), Apteka Poczłowa (Piotrkowska 46).

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR W. P. ul. Stefana Jaracza 27. Dziś przedstawienie „Krakowia ków i Górali” sprzedane całkowicie Związkom Zawodowym. TEATR POWSZECHNY TUR 11 Listopada 21. Dziś znakomita komedia obyczajowa Gogola „Ozenek” oraz „Zart sceniczny” Czechowa „Oświadczyły” w reżyserii H. Szletyńskiego, Dekoracje O. Axera.

TEATR „GONG” ul. Kopernika 16. Dziś dnia 12 lutego 1947 roku program karnawałowy pod tyt. „Tytko dla dorosłych”. A. Janowska, Ola Obarska, Z. Wilczyńska, I. Wolska, J. Darski, R. Gierasieński, H. Szwejcer. Początek o godz. 19.30.

TEATR KAMERALNY ul. Daszyńskiego 34. Dziś i codziennie sztuka T. Gaycego „Homer i Orchidea” z Jackiem Woszczerowiczem i Danutą Szafłarską w rolach tytułowych, na czele całego zespołu. Reżyseria: Józef Wyszomirski, dekoracje i kostiumy — Jan Kosiński. Początek o godzinie 19.15. Kasa czynna od 10-iej. Telefon 123-02.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA” Dziś o godz. 19-iej wspaniale wystawiona, karnawałowa operetka F. Lehara „Hrabia Luemburg”. Udział bierze cały zespół artystyczny. Bilety wcześniej do nabycia w księgarni przy ul. Piotrkowskiej 102a, a od godz. 11-iej w kasie teatru.

TEATR „SYRENA” Traugutta 1. Dziś i codziennie komedia Hennequina i Vebera. „PANI PREZESOWA” w opracowaniu i z piosenkami Jerzego Jurandota z muzyką Franciszki Leszczyńskiej i Mieczysława Porwita. Udział biorą: Helena Buczyńska—Janina Draczeńska, Stefania Grodzieńska, Stefania Górska, Regina Grabowska, Henryka Stankiewicz, Zygmunt Chmielewski, Edward Dzięwoński, Marian Dąbrowski, Wacław Jankowski, Wacław Kucharski, Józef Matuszewski, Kazimierz Pawłowski, Jerzy Pichelski, Józef Porębski i Stefan Witas.

Pocz. przedst. o godzinie 19.30. Kasa czynna od godz. 10—13 i od 16-iej, tel. 272-70. Reżyseria Stanisław Perzanowski, dekoracje i kostiumy: Jan Rybkowski i Marian Stepien.

TEATR KUKIELEK RTPD ul. Nawrot 27. Codziennie z wyjątkiem poniedziałków widowiska zamknięte dla dzieci szkół powszechnych o godz. 9 lub 11. W każdą niedzielę i święto widowisko otwarte o godz. 12. Sztuka pióra L. Krzemienieckiej pt. „Historia cała o niebieskich migdałach”.

Odczyty

W piątek w dniu 14 lutego r.b. o godz. 19.30 w sali Naczelnej Organizacji Technicznej, przy ul. Piotrkowskiej 102, I piętro, staraniem Zrzeszenia Demokratów, Oddział w Łodzi i Związku Adwokatów, odbędzie się zebranie, na którym Naczelnik Antoni Dzienisiewicz wygłosi odczyt pt. „Wielka Reforma Podatkowa”. Wstęp wolny.

RADIO

6.00 Sygn. czasu, 6.05 Dziennik, 6.20 Gimn., 6.30 Muz., 6.57 Sygnal czasu, 7.05 Muz., 7.15 Wiad. poran., 7.40 Koncert, 8.30 Informacje, 8.40 Skrzynka P.C.K., 8.50 Przerwa, 11.57 Sygn. czasu, 12.05 Aud. dla świetlic, 12.35 „Polska pieśń artystycz.”, 13.00 Muzyka, 13.40 Aud. muzyczna, 14.00 Skrzynka młodzież., 14.10 Pogadanka akt., 14.15 Koncert skrzypcowy, 14.40 Kronika, 14.45 Konc. reklam., 15.00 Pog. dla dzieci, 15.10 Wędrownka z mikrofonem, 15.20 Reportaż, 15.30 „Portrety działaczy”, 15.40 Utwory kłarnetowe, 16.00 Dziennik, 16.30 Utwory A. Scarlattii, 16.55 Skrzynka techniczna, 17.00 „Wiersze A. Baumgartena”, 17.10 „Melodie operetkowe”, 17.45 „Na Ziemniach Odzyskanych”, 17.55 Z życia kult., 18.00 Sonata skrzypcowa, 18.30 „Nauka przy głośniku”, 19.00 Aud. dla wsi, 19.15 Ze świata pracy, 19.20 Odczyt popul., 19.30 Audycja Chopenowska, 19.57 Sygnal czasu, 20.00 Dziennik, 20.25 „Nowości muzyczne”, 21.00 „Nowe kszątki”, 21.15 Aud. słowno-muzyczna, 21.45 Radio wy Uniwers. Ludowy, 22.00 Kwadrans prozy, 22.15 Program na jutro, 22.25 Mozaika muzyczna, 23.00 Rozmowa z Gojawięcynską, 23.10 Ostat. wiad., 23.30 Program na jutro, 23.33 Hymn.

Kina

ADRIA Marszałka Stalina (Główna 1) — „Syn Pułku”. BAŁTYK (Narutowicza 20) — „Tryumf młodości”. BAJKA (Franciszkańska 31) — „Gunga Din”. GDYNIA (Daszyńskiego 2) — „Siedmiu śmiałych”. HEL (Legionów 2-4) — „Symfonia młodości”. MUZA (Ruda Pabianicka) — „Elwira Madigan”. OŚWIATOWE II (Rzgowska 94) Nieczynne. POLONIA (Piotrkowska 67) — „Zakazane piosenki”. PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 74-76) — „Zuch dziewczyna”. ROBOTNIK (Kilińskiego 178) — „Siedmiu śmiałych”. ROMA (Rzgowska 26) — „Zamieć śnieżna”. REKORD (Rzgowska 2) — Zygmunt Kłossowski. STYLOWY (Kilińskiego 123) — „Zajazd na Rozdrożu”. ŚWIT (Bałucki Rynek 5) — „Czapajew”. TATRY (Sienkiewicza 40) — „Kapryśna ekspedientka”. TECZA (Piotrkowska nr. 108) — „Zuch dziewczyna”. WISLA (Daszyńskiego 1) — „Syn Pułku”. WŁOKNIARZ (Zawadzka 16) — „Symfonia młodości”. WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) — „Romans Pajaca”. ZACHĘTA (ul. Zgierska 26) — „Piękna pleć”. Kino „Bałtyk” początek senasów: godz. 15.30, 18, 20.30. Kino „Polonia” początek senasów: 15.30, 18, 20.30; w niedzielę o godz. 13. Kina: Tecza, Adria, Roma, Hel, Robotnik i Gdynia rozpoczynają seanse o godz. 15.30, 17.30, 19.30; w niedzielę — 13.30. Pozostałe kina rozpoczynają seanse: 16.18, 20-ta; w niedzielę — 14-ta. Państwowe Przedsiębiorstwo FILM POLSKI — Okręgowy Zarząd kin w Łodzi — zawiadamia, że passepout wydane w 1946 r. ważne są do dnia 28. 2. 1947 r. W razie wyczerpania wkładek posiadacze passepoutu winni zgłosić się do Okręgowego Zarządu Kin w Łodzi, przy ul. Żeromskiego 100.

Nowa placówka P.C.K.

Dla udogodnienia ludności z odległej dzielnicy miasta oraz przyjezdnej uzyskania porady i pomocy lekarskiej — Polski Czerwony Krzyż Oddział Łódzki — wprowadził stałe dyżury lekarza w godz. 15 — 17 w ambulatorium na Puncle San. — Odz. PCK Łódz. Kaliska. Mieszkańcy tej dzielnicy miasta, którym nie przysługuje pomoc lekarska z innych instytucji, mogą korzystać z pomocy i porad lekarza PCK.

Konkurs

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Zdrowia Publicznego ogłasza konkurs na stanowiska:

- 1) ordynatora Oddziału Wewnętrznego w Szpitalu Miejskim w Radogoszczu, 2) ordynatora Oddziału Psychiatrycznego w Szpitalu Miejskim „Kochanówka”, 3) ordynatora Oddziału Gruźliczego w Sanatorium Miejskim w Chojnach, 4) ordynatora Oddziału Płucnego w Szpitalu Dziecięcym Anny-Marii.

Od kandydatów wymagane są następujące kwalifikacje: a) obywatelstwo polskie, b) dyplom lekarski, uznany przez Ministerstwo Zdrowia w Polsce, c) prawo wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim.

Odnośnie punktu 1) wymagana jest 10-letnia praktyka szpitalna na Oddziale Wewnętrznym. Odnośnie punktu 2) wymagana jest 5-letnia praktyka w psychiatrii (pierwszeństwo mają lekarze, którzy pracowali w psychiatrii dziecięcej). Odnośnie punktu 3) praktyka 5-letnia w dziale chorób płucnych. Odnośnie punktu 4) praktyka 10-

PAŃSTWOWE FABRYKI KONFEKCYJNE, OSRODEK NR 2 w ŁODZI ogłasza PUBLICZNY NIEOGRANICZONY PRZETARG na dostawę silników do maszyn

Table with 4 columns: Ilość sztuk, Moc w Kw., napięcie, Ilość obrotów. Rows include specifications for 11, 4, 1, 3, and 12 units.

oraz na dostawę żarówek

Table with 2 columns: Ilość sztuk, Moc w Kw. Rows include specifications for 100, 150, and 50 units.

Oferty pisemnie należy składać w Dyrekcji Osrodka Nr 2, ul. Legionów 13 na I piętrze, pokój Nr 9 do dnia 18 lutego br. do godz. 10-iej rano w kopercie należycie zamkniętej z napisem: „Oferta na dostawę silników”. Tamże otrzymać można szczegółowe informacje. Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 10-iej. Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyboru ofert lub unieważnienia przetargu bez podania powodu. Łódź, dnia 11 lutego 1947 r. Dyrekcja Osrodka

OGŁOSZENIA DROBNE

Lekarze

Dr L. RÓZYCKI, specjalista chorób kobiecych i akuszerki, ul. Legionów, 9 tel. 166-29, przyjmuje 1-6. 1536 Dr REICHER, specjalista chorób skórnych i wenerycznych, Łódź, Półmłociowa 26, tel. 191-23, powrócił i przyjmuje od godz. 2-5. — 1446 Dr med. MARKIEWICZ Gustaw, specjalista chorób skórnych i wenerycznych Piotrkowska 109 m. 6, II piętro. Tel. 138-52. — 929 Dr TADEUSZ CHĘCIŃSKI asystent szpitala skórno - wenerycznego św. Marii Magdaleny przyjmuje 4-6, Piotrkowska 157, tel. 203-11.

Zaoferowanie pracy

PRZYJMIEMY 2-ch samodzielnych buchalterów do fabryki pod zarządem państwowym. Zgłoszenia osobiste: Łódź, ul. Sucha 8/10. POTRZEBNA panienka do 1-rocznego dziecka na przedpołudnia, ul. Kościuszki 69 m. 1 (parter), zgłaszać się godz. 4-6. — 5497 POTRZEBNA służąca uczciwa, czysta w pracy, możliwie z gotowaniem. Warunki dobre, ul. Kościuszki 69 m. 1 (parter) zgłaszać się godzina 4-6. — 5496 POTRZEBNA pomoc domowa, ul. Piotrkowska 82—37. — 5519

Kupno i sprzedaż

KUPIE przenośny barak. Wiadomość ul. Ceglana 14, sklep z farbami. — 5466 SPRZEDAM tanio urządzenie sklepowe z lodówką. Wiadomość ul. Piękna 68 m. 1. — 5514 RUND maszyny na dzianinę jedwabną kupię lub wydzierżawię. Wiadomość, Piotrkowska 82—69. — 5521

Lokale

3 POKOJE, kuchnia kąpielowy, ślubowy, taras, ogród, owocowy w Sopocie zamienię na takież lub większe w Łodzi. Wiadomość, tel. 256-92.

Różne

MATEMATYKI, logiki, fizyki, kosmografii, chemii — udziela doświadczonego profesora, ul. Będzarska 24 m. 18. — 5514

Zagubione dokumenty

UNIWAŻNIAM zagubione dokumenty. Dekret wydany przez Min. Poczty i Telegrafów, świadectwo małej matury, kartę rejestracyjną, jeńców wojennych RKU - Łódź na nazwisko Wyrzykowski Mieczysław, ul. Elacharska 13 m. 28. — 5517

Ogólnopolski Zjazd filmowców

Klub Filmowców Wąskotaśmowych zawiadamia, że dnia 23. 2. br. w lokalu YMCA — Maniuszki 4, odbędzie się I-szy ogólnopolski zjazd członków klubu. Zjazd rozpocznie obrady o godz. 10-iej.

POSZUKUJEMY:

INŻ. CHEMIKÓW, INŻ. MECHANIKÓW, TECHNIKÓW z dyplomami i praktyką w przemyśle oraz wykwalifikowanych: ŚLUSARZY, TOKARZY SZOFTERÓW.

Zgłoszenia do firmy „Gentleman” Łódź, Limanowskiego 156, — Wydział Personalny. (FAP)

ROZNOŚCIELE GAZET

POTRZEBNI NATYCHMIAST DZIENNIK GOSPODARCZY Łódź, Piotrkowska 50.

PRZYJMujemy do pracy

(TKACZY (KI) — PRZADKI oraz wykwalifikowanych ŚLUSARZY i TOKARZY (przy fabryce istnieje żłobek i Przedszkole).

Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego Nr 7 w Łodzi, ul. Kilińskiego 228.

MALĄ

MASZYNE DO PISANIA może być nieco używaną KUPIE

Oferty do Adm. Kuriera Popularnego z podaniem marki maszyny i ceny do „Stefana”.

UNIWAŻNIAM skradzioną legitymację tramwajową, kartę odzieżową na nazwisko Gnatek Stanisława zamiesz. w Łodzi ul. Anczyca 18 m. 1. — 5516

UNIWAŻNIAM zagubioną legitymację tramwajową na m-c luty na nazwisko Waleczak Agata, ul. Budzińskiej 16. — 5512

UNIWAŻNIAM zagubioną kartę rejestracyjną RKU Łódź na nazwisko Kolasa Władysława, zam. Wola Grzymkowska powiat Łódzki. — 5513

UNIWAŻNIAM zagubioną legitymację tramwajową i przepustkę fabryczną na nazwisko Maciejewski Antoni, Teofilów ul. Ziemięciana Nr 14. — 5518

UNIWAŻNIAM zagubioną legitymację szkolną wydaną przez 6 Państwowe Gimnazjum Żeńskie na nazwisko Strzelecka Barbara. — 5520

UNIWAŻNIAM zagubioną legitymację tramwajową i kartę odzieżową na nazwisko Adamiak Jadwiga, ul. Kaufmana 8 Marysin 2-gi. — 5522

UNIWAŻNIAM skradzione 2 legitymacje tramwajowe, książeczkę Ubezpieczalni Społecznej na nazwisko Szcerba Janina Grabieniec, ul. Rydzowa 17.

Red. nac.: ARTUR KARACZEWSKI. Przyjmuje od 12 — 13. SEKR. RED. od 10 — 11. WYDAWCA: Sp. Wyd. „Wiedza”.

NASZE TELEFONY:

Table with 2 columns: REDAKCJA and ADMINISTRACJA. Lists phone numbers for Red. nac., Sekr. Red., Red. dyżurny, i red. działów, Centrala, Kier. adm., Sekretariat, Prenumerata, Ekspedycja i Dział ogłoszeń, Kolportaż.

Redakcja: Łódź, Piotrkowska 68, Administracja: Piotrkowska 70. Konto czek. Bank Spółem Nr 308 i PK O Łódź VII 4414. Redakcja rękopisów nie zwraca. Honorujemy tylko artykuły zamówione. CENY OGŁOSZEŃ. Drobne: za wyraz petytowy poza tekstem — 10 zł. (poszukiwania za milimetr — szpalte poza tekstem — 20 zł., w tekście — 30 zł. — W numerach niedzielnych i świątecznych — 50 procent drożej.